

Izhaja
vsaki mesec na
2 polah in velja
v Ljubljani
za celo leto
3 gld. 80 kr.,

PRAVNIK

slovenski.

po pošti pa
4 gld.;
za vse dijake
in narodne
učitelje samo
2 gld.

List za pravosodje, upravo in državoslovje.

Budnim pravica.

Vigilantibus jura.

Izdavatelj in urednik **Dr. J. R. Razlag**, odvetnik.

Oporoka.

(Dalje.)

Oporoke se delajo pismeno ali tudi samo ustno, in sicer pismeno pred pričami ali svedoki, ali pa tudi brez teh.

Pismeno oporoko ali zapisje je brez prič veljavno, ako je spisano z lastno roko zapustnika in tudi z njegovo lastno roko podpisano. — Ako pa je oporoko ali zapisje kdo drug spisal, mora podpisano biti z lastno roko zapustnika in treh prič, katerim je zapustnik potrdil, da zapopada sostavek njegovo poslednjo voljo, ako ravno jim ne treba obsega ali zadržaja povedati; kdor pa svojega imena ne zna ali več ne more podpisati, ima razun povedanih formalnosti v pričo vseh treh svedokov svoje ročno znamenje z lastno roko pristaviti. Kdor tudi brati ne zna, mora enem svedoku reči, da mu sostavek poslednje volje prebere v pričo drugih dveh svedokov, ki sta zapopadek pregledala, ter jim ima potrditi, da je po njegovi volji.

Vendar je vsakemu na voljo dano, svojo oporoko tudi le ustno narediti. Da velja ustna (z besedo napravljena) poslednja volja, se ima povedati vsem trem ob enem nazočim svedokom, kateri jo pozneje pod prisego soglasno potrdijo ali vsaj dva, ako se tretji ne more več zaslišati. — Tudi pred

sodnijo je mogoče oporoko napraviti in sicer od 14. do spolnjenega 18. leta se to zunaj sodnije pravnoveljavno še storiti ne more; po 18. letu pa vsakdo svojo oporoko sme pismeno ali ustno tudi zunaj sodnije narediti, ako ravno še ni polnoleten. Ta odločba je za dejansko življenje važna gledé nezakonskih otrok. Po teh ima postavno nasledstvo samo njih mati ali lastni otroci, ako pa vmerjo brez matere ali brez lastnih otrok in brez veljavne poslednje volje, zapade njih zapuščina državni denarnici. Naš list je že v II. tečaju stran 95. bil omenil, da nezakonski otroci nastopajo dedino svojih pokojnih mater in če po tem odvmerjo brez lastnih otrok ali brez veljavne oporoke, da njih zapuščina pripade državni denarnici, ker je vsa druga žlahta izvzeta od nasledstva. Ker se po zanesljivih virih takih slučajev vsako leto precej primeri na veliko škodo dežele, ktera z občinami vred veliko potroši za nezakonske otroke, je vsega premisljiva vredno, kako se ima temu u okom priti, dokler se v tem obziru ne premeni obstoječi obč. državljski zakonik. To je po istem zakoniku pri otrocih, ki so že spolnili 14. leto svoje starosti s tem mogoče, da pred sodnijo do 18. leta napravijo svojo poslednjo voljo, po dovršenem 18. letu pa tudi zunaj sodnije ustno ali pismeno, kakor vsaki drug državljan.

Neveljavni svedoki poslednje volje so pred vsem: menihi, ženske, mladenči pred spolnjenim 18. letom, brezumni, slepi, gluhi ali nemi (mutci) in tisti, ki ne razumijo zapustnikovega jezika, po tem, kdor je bil obsojen zavoljo hudodelstva goljufije ali drugega hudodelstva iz hlepenja po dobičku; tudi tisti ne, komur je zapuščina namenjena in ravno tako ne njega zakonski družje, roditelji, otroci, bratje in sestre ali osebe, ki so ravno v tem kolenu z njim v svaštvu in plačani domačini. Da naroči taki osebi velja, je mora zapustnik z lastno roko zapisati ali v pričo treh od omenjenih osob različnih svedokov potrditi; vse to velja tudi o pisatelju poslednje volje, ako hoče zapustnik tudi njemu kaj nakloniti.

Olajšane poslednje naredbe se delajo o potovanji na ladijah, o vojski in kužnih boleznih in takrat zadostujete tudi samo dve priči in sposobni so tudi menihi, ženske in mladenči čez 14 let za priče, vendar zgubijo take olajšane naredbe poslednje volje svojo veljavnost šest mesecev potem, ko nehajo omenjeni zadržki. — Ako zapustnik le eno v postavi navedenih potrebnosti v nemar pusti, nima naredba poslednje volje nobene veljave, torej je pri oporokah posebno paziti na postavne oblike.

Skupne oporoke in dedinske pogodbe so le med zakonskimi veljavne, kakor odločuje postava v poglavji o ženitvenih dogovorih.

Nujnim dedičem (Notherben) se mora v oporoki en del dedine ali dolžni del zapustiti in ti so: zapustnikovi otroci (tudi vnuki in povnuki), in če otroka ni, njegovi roditelji (in drugi postavni spretniki). Dolžni del vsakega otroka je polovica tega, kar bi imel pri postavnem nasledstvu dobiti; stariši pa imajo le tretjino postavnega dela dobiti. Ako se torej tak nujni dedič v oporoki izpusti ali se mu manj naroči, kakor je njegov dolžni del (Pflichttheil), se mu vendar mora iz zapuščine odkazati njegov dolžni del, ako ni bil postavno izklenjen od dedinskega prava, ker je nevredne nujne dediče tudi mogoče razdediniti (enterben), vendar samo iz razlogov v postavi navedenih in po dediču dokazanih. Dolžni del mora nujni dedič čisto brez vsega bremena ali pogoja dobiti in vsakoršno obloženje dolžnega dela je brez vse veljave, ako bi se naročilo, da ima od dolžnega dela v gotovini dobiyati obresti tretja osoba, ali da se ne sme izterjati i. t. d. Nujni dedič, kateri ima samo dolžni del dobiti, si mora vračuniti pustiti vse, kar je pod katerim koli imenom v resnici iz zapuščine prejel ali kar je zapustnik že za življenje dal dote ali za nastop ureda ali obrtnije in kar se je potrošilo za poplačanje dolgov polnoletnega otroka; kar pa so stariši kakor postavno pripomoč ali iz gole darežljivosti prejeli, se jim ne všteva v dolžni del.

(Dalje sledi.)

Povračilo škode po divjačini doprinešene in občī državljanski zakonik.

Od 14. julija 1859 (drž. zak. št. 128) spadajo vsi primerljeji o divjačinskih poškodbah pred politične oblastnije, in te obsojevajo lovske posestnike precej dosledno tudi na povračilo one škode, ki jo je divjad v drevesnicah storila.

Njihovi razlogi so ti-le:

„Po §. 11 c. patenta dné 7. marca 1849, št. 154 drž. zak. in vsled §. 17 ministerskega ukaza dné 15. decembra 1852, št. 5681 ima zemljiščni posestnik pravico, od do lovstva upravičenega terjati povračilo divjačinske škode na poljskih pridelkih, vinogradih in sadnih drevesih storjene. Postava ne razločuje, alj so sadna drevesa v drevesnici ali pa na polji, ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, in ni postave, ktera bi zemljiščnega posestnika vezala, drevesnico ograditi“.

Na obč. drž. zakonik se pri tem ne jemlje obzir, „ker ni jasnejše posebne postave, nego so zgorej navedene“ in ako „bi si vtegnile biti, tako se dalje sklepa, omenjene posebne postave navskriž z obč. drž. zakonikom, so pa te posebne postave kot izdane v novejših časih moč vzele starejšim postavam“.

Iz sledečega dokazuje se napačnost tega sklepanja:

Po §. 2 obč. drž. zak. vežejo državljanske postave državljane vseh dežel, za ktere so bile razglašene, in obdrže (§. 9) svojo moč tako dolgo, dokler jih postavodajec ne spremeni ali razločno ne prekličē.

Dokler tedaj ni obč. drž. zakonik — vsaj v posameznih točkah — spremenjen ali razločno preklican, veže tudi do lovstva upravičene in zemljiščne posestnike, in mora tudi političnim oblastnijam pri odločbah premoženje zadevajočih za vodilo služiti.

Postave, ktere govore ne le samo o telesni poškodbi po živali storjeni, nahajajo se v §§. 1320, 1321, 1322 in

v dopolnitvi §. 1320 v §. 1311 obč. drž. zak. Na §§. 1321 in 1322 se tu ne gleda, ker težko bo komu prišlo v misel, posluževati se pravice zasebne rubežni na

„zajca, mirnega možička, ki nikogar ne žali“, ali na kako drugo divjad. Po §. 1320 bi se pa morala poškodba po divjadi največkrat šteti za naključbo, kajti naključba je, ako srna to ali ono drevesce ogloda; naključba je, ako si jelen poišče to ržišče ali oni vinograd; naključba je, ako je zima tako huda, da zajec brez hrane na polji ali v gozdu, lub mladih sadnih drevesc sčasoma ogloda in naključba je, ako so se zajci v enem letu za 400 ali 800 odstotkov pomnožili. Po §. 1311 obč. drž. zak. bi imel navadno zemljiščni posestnik, „v kterega premoženji se je to naključilo“, divjačinsko škodo trpeti.

Te določbe obč. drž. zak. so bile po zgorej navedenih posebnih postavah o divjačinskih škodah se ve da spremenjene v tem, da v obče lovski posestnik dober stoji tudi za naključno škodo, katero divjad stori, in da, ako divjad škodo stori, ne zadene škoda onega, v kterega premoženji se je to naključilo, temuč lovskega posestnika (akoravno je celo v tem c. k. nadsodnja v Gradci drugega mnenja, in v svoji pravomočni odločbi dné 1. februarja 1858, št. 406 izrekla mnenje, da ima lovski posestnik povrniti lovsko škodo po svoji krivdi, po čezmernem varovanji divjadi storjeno), in sicer to zbog tega, ker so si posebne postave z občnimi vodili obč. drž. zak. v tej zadevi navskriž, toraj se je obč. drž. zakonik v tem obziru, pa tudi le v tem — spremenil.

Vendar si pa niso navskriž posebne postave o divjačinskih poškodbah z naslednjimi pravili §. 1311 obč. drž. zak.: „Ako je pa kdo naključbo naklonil po svoji krivdi i. t. d. mora dober stati za vso škodo, ktera bi se brez tega ne bila storila“. Ta stavek se toraj divjačinskim poškodbam še popolnoma prilega (§§. 4 in 9 obč. drž. zak. naj se v novič omenita), in iz tega se po nasprotnem dokazovanji brezdvomno razvidi, da mora, kakor A., ki je naključbo v B-ovem pre-

moženji po svoji krivdi naklonil, B-u dober stati za vsako škodo, ktera bi se brez tega ne bila storila, tudi sam za se škodo trpeti, ktero mu je B. po naključbi storil, ako je A. to naključbo sam zadolžil. Kako se more govoriti o krivdi, vsaj vendar nimamo nobene postave, ktera bi zemljiščnega posestnika vezala, ograditi svojo drevesnico!

Prav res, po §. 1294 obč. drž. zak. je pa spregled vedno neko pregrešenje in spregled obstoji v tem, da nekdo na svoje premoženje primerno ne pazi in se zanj primerno ne trudi (§. 1294). Primerna pazljivost in trud je pa navadna (§. 1297) poštenega in marljivega gospodarja. Kakor mora varuh kot taki (§§. 205 in 228) oskrbovati premoženje svojega varovanca, kakor mora on sodnji odgovoren biti za vsaki pogrešek na varovančevem premoženji, kakor bi bil on kriv, ako bi varovančevo premoženje pred tatovi slabo zavaroval, ravno tako vsakega zemljiščnega posestnika, ako ga hočejo imeti za poštenega in marljivega gospodarja, veže dolžnost, svoja zemljišča zavarovati pred tatinsko divjadjo, kolikor so stroški zavarovanja primerni zemljiščnim dohodkom; ako to opušča, ga zadene pregrešenje (§§. 1294, 228).

Kakor bo moral do lovstva upravičeni povrniti navadno divjačinsko škodo na polji, vinogradih, travnikih, katerih ograda bi bila združena s primerno velikimi stroški, ravno tako ga toliko manj zadene povračilo škode na dobro vrejenih sadnih drevesnicah storjene, ako jih lastnik enako marljivemu gospodarju z ogrado pred domačo živino ali divjino ne zavaruje, ko se lovec v opravilo zemljiščnega posestnika, po njegovem zemljišči kot marljiv gospodar vladati, po določbi §. 1035 obč. drž. zak. še celo vtikati ne sme, in mu tudi nobena postava ne veleva, se do takošne zaveze pogoditi.

To sledi iz pomena postavnih besed in njihove zveze (§. 6 obč. drž. zak.), in nasprotna trditev, da so bile vse določbe obč. drž. zakonika z onimi posebnimi postavami preklicane, bila bi dosledno nespametno mnenje v tem, da bi se tudi oni do lovstva upravičeni na povračilo divjačinske

škode obsoditi moral, ktereга divjino je zemljiščni posestnik zarad tega vjel, naj se pase v njegovem ograjenem vrtu.

Ako bi se pa namen postavodajavca še ne bi dovolj jasno razvidel (§. 7 obč. drž. zak.) bila bi v tem primerljeji tudi analogija zadostni vir državljanskega prava.

V obč. drž. zakoniku nahajajo se pa tudi v odstavkih, ki niso bili nikakor ne po posebnih postavah spremenjeni, prav dobre odločbe, ktere vse dokazujejo, da modrost postavodajavca po nobeni ceni ni hotela kakega zanikrnega gospodarja in zemljiščnega posestnika varovati pred divjačinsko škodo; tako §. 520, ki se glasi: „Lastnik sme praviloma od rabnika ali uživalca le takrat zavarovanje bistva terjati, kadar bi se kaka nevarnost pokazala. Ako se ne da varščina, je treba reč ali lastniku proti primernemu odškodovanju prepustiti, ali po okoljščinah sodnji izročiti, da jo oskrbuje“.

(Po takem nima do lovstva upravičeni po nobeni ceni dajati povračila škode o nevarnosti, posebno hude zime, temuč si sme izbrati to, namreč ali zavarovati bistvo, to je, drevesnice dobro ograditi, ali lovsko pravico zemljiščnemu posestniku pod tem pogojem prepustiti, da se ž njim primerno pogodi, ali ga pa „po okoljščinah“, ki se tu sicer ne nahajajo, dati sodnji v oskrbovanje.)

Naposled §. 858: „Praviloma izklenivni posestnik ni dolžen, svoj podrti zid ali plotove v novič postaviti; samo takrat mora jih v dobrem stanu ohraniti, ako bi se bilo bati, da bi odprtina mejašu škodo delala“.

To je najvtrjeniši dokaz, da posestnik drevesnice nima pravice terjati povračila škode po divjini storjene, ako svoje drevesnice dobro ne zapaži, kajti ravno vsled odprtije ima se do lovstva upravičeni bati te škode, da bi mogel za divjačinsko slo več plačati, nego je divjina sama vredna.

Vse to se pa tudi kaže iz duha obeh lovskih postav, kajti c. patent 1849. leta zvršuje namen:

1. preklicati lovsko pravico na tujih tleh (§§. 1, 2, 3);
2. mogoče storiti izvrševanje lovske pravice (§§. 9, 10, 12);

3. s tem ne kvariti zemljiščne posesti (§. 11) in

4. posameznim zemljiščnim posestnikom ustanoviti letni dohodek (§. 8).

Točki 2 in 4 bili bi pa prazna domišljija, ako bi politične odločbe iste ostale, kajti nagajivi posestniki bi kmalo spoznali, da si, ako obsejejo le nekoliko štirjaških sežnjev zemljišča z malo jablanovimi peškami, na leto najmanj 100 gl. dohodka pripraviti vtegnejo, če je zima količkaj huda. Zemljiščni posestniki bi si pri svojih hišah take neograjene vabilne drevesnice zaporedoma napravljali — izvlasti ondi, kjer so, kakor v spodnji in v gornji Avstriji, posamezna pohištva raztrešena, tudi bi kakemu bolj premožnemu zemljiščnemu posestniku vtegnilo iz zgol črtenja do lovskega zakupnika priti na misel, iz Indije si naročiti kakih inostranskih rastlin, da bi potem za poškodbo po divjini storjeno terjal znamenito povračilo.

Z onimi določbami so tedaj nameni najvišjega postavodajavca ravno tako malo izvršeni, kakor se one prilegajo naravnim pravnim vodilom, poslednjemu viru državlanskega prava (§. 7 obč. drž. zak.), in se nikakor več ne vjemajo z nameni ministerskega ukaza dné 15. grudna 1852, kajti ta priznava celo do lovstva upravičenemu pravico, divjino rediti in jo ob času njene najboljše koristnosti loviti in streljati (§§. 1—6) — po navedenih doslednostih čisto navidezna določba — in dovoljuje zemljiščnemu posestniku, vsa svoja zemljišča ograditi ali zapažiti (§. 11) — pravilo, ki je popolnoma nepotrebno, ako zemljiščni posestnik vé, da se mu mora vsa in vsaka po divjini storjena škoda povrniti.

Konečno naj nam bo dopuščeno, pokazati na edino odločbo c. k. najvišje sodnije o povračilu škode po divjini storjene. Ta odločba je bila izdana dné 12. maja 1857, toraj takrat, ko so sicer še sodnije o divjačinskih škodah sodile, pa ko ste lovski postavi 1849. in 1852. leta že davno v moč in veljavo stopile, in na ktere dve postavi je tudi najvišja sodnija pri navedeni odločbi popolnoma obzir jemala.

O tem je najvišja sodnija razločno in brezizjemno izrekla to vodilo: „Imetnik lovstva ni odgovoren za poškodbo sadnih dreves storjeno po zajcih v drevesnici slabo ali čisto lič ograjeni“.

V razlogih te odločbe se je vprašanje, ali se obč. drž. zakonik prilega divjačinskim poškodom, s to opazko v nemar pustilo, da se to samo po sebi razumeva, pa pokazovaje na §§. 12 ces. patenta 1786. leta, 1, 11 in 14 ministerskega ukaza dné 27. grudna 1852, §. 1305 obč. drž. zak. in na dvorni dekret dné 12. aprila 1821 sp. avst. zbirke politič. postav III. zvezek stran 243 naglasovalo se je to, „da pravica divjino rediti tudi vtrjuje špoganje zajcev, da je lovstvo stesnjeno na lovski prosti okrog, da tedaj imetnik lovstva v ograjeni drevesnici nima lovske pravice, da so zemljiščni posestniki upravičeni, svoja zemljišča ograditi, in da toraj njihova zanikrnost pri vrtnih ograjah nezadostno zavarovanih zoper divjačinsko škodo ne more imetniku lovstva biti v škodo“.

Upravne oblastnije pa odločujejo ali po obstoječih postavah, ali po naravnih pravnih vodilih; ako se ravnajo po prvih, bodo gotovo čislali to odločbo najvišje sodnije, ki sicer ni šteti za postavo (§. 12 obč. drž. zak.) vendar pa za postavi primerno, — ako se pa držé naravnih pravnih vodil, bi se vtegnile same prestrašiti zgorej navedenih doslednosti lastnih razsodeb.

Iz te kratke razprave sledi, da bi se lovska postava jasno in določno prenarediti in v popolno soglasje spraviti imela s potrebami vsake dežele. Kjer se razcveta sadje- in vinoreja, bi se imela lovska pravica bolj in bolj stesniti, ker je v takih krajih škoda po divjačini storjena večja, kakor dobiček, ktereга ima posestnik po pičli zakupnini lova pričakovati, ker kraji umno obdelani za vino- in sadjerejo nikakor niso za špoganje zajcev in druge tem pridelkom škodljive divjine; kjer pa je poljedelstvo v cvetu ali celó gozdnarstvo, tam bi lovstvo še imelo pravi pomen in divjina se

redi brez posebne škode zemljiščnega lastnika, za katero pa dobiva primerno povračilo v zakupnini. Tudi meso in kože imajo toliko vrednosti, da v gozdnatih krajih ne bi koristno bilo divjačino popolnoma zatreti. Tako postavo pa bi moral pripraviti posebni postavodajni komisijon, da se ne naredi kaj površnega, kar bi le dodatek bil k sedajnim zapletenim in raztresenim postavnim določbam, temuč samostalna edino veljavna nova postava, ktera bi ob moč djala vse sedajne deloma nejasne predpise. Prvo vodilo bi moralo biti deželni razcvet in varnost zemljiščnega posestnika in še le drugo lovski dobiček in lovsko razveseljevanje.

Alj je sin po prepuščenji zemljišča že samostalen z 20 leti?

Na podlagi pogodbe dné 14. aprila 1866, sklenjene med Martinom C. in njegovim dné 20. septembra 1849 rojenim toraj še ne 17 let starim sinom Ignacijem C., s katero je Martin C. svoje posestvo svojemu sinu odstopil, je bil ta za lastnika zemljeknjižno vpisan.

Ignacij C. je 16. oktobra 1869, tedaj po dopolnjenem 20. letu svoje starosti Janezu D. zastran 100 gl. posojila izdal dolžno pismo, kateri je potem na njegovi podlagi izprosil zastavno pravo na omenjeno posestvo.

Oče Martin C. je zoper upnika vložil tožbo trdivši, da se njegov sin Ignacij C. kot maloleten ne more postavno-veljavno zavezovati in je zahteval, da je toženec dolžen, zajedno pismo za neveljavno spoznati in tega izbris iz javne knjige dovoliti.

V odgovoru na tožbo se je toženec opiral na to, da je bil Ignacij C., ko je pri izdaji dolžnega pisma že 20. leto dopolnil in ko mu je tožnik po odstopu posestva dopustil lastno hiševanje, po §§. 174 in 252 obč. drž. zak. o omenjenem času po postavi polnoleten. Ako bi pa temu tudi ne bilo tako, je bil vendar toženec upravičen, ga za polnolet-

nega držati, ker v javni knjigi je Ignacij C. za lastnika vpisan, v njej ni maloletnost začrtana in ker se je Ignacij C. vedno delal za posestnika in polnoletnega.

Okrajna sodnija v Zatičini je s razsodbo dné 25. maja 1870, št. 1334 tožbino zahtevanje odbila in sicer za to, ker se nahajajo potrebščine §. 174 obč. drž. zak., namreč 20 letna starost in dopuščenje lastnega hiševanja, in ker je toženec pri sklepu dolžnega pisma ravnal zaupajoč na javno knjigo.

Na tožnikovo prošnjo za presojo je nadsodnija v Gradcu s razsodbo dné 4. novembra 1870, št. 10826 to razsodbo spremenila v tem, da je tožbino zahtevanje popolnoma vslušala.

Razlogi:

Po določbi §. 152 obč. drž. zak. se otroci pod očetovo oblastjo brez očetovega dovoljenja ne morejo veljavno zavezovati, toraj tudi ne veljavnega dolžnega pisma izdajati in očetovska oblast neha po §. 172 obč. drž. zak. navadno še le z otrokovo polnoletnostjo. Po takem je dolžno pismo od maloletnega sina Ignacija C. zastran 100 gl. izdano kot neveljavno in na njegovi podlagi se po §. 449 obč. drž. zak. ni mogla doseči nobena zastavna pravica.

Posebno nehanje očetovske oblasti nastopi po §. 174 obč. drž. zak. se ve da potem, ako oče svojemu 20 letnemu sinu dovoli lastno hiševanje; to nehanje pa v pričujočem slučaju ne nastaja, kajti prepustitev ali prenos lastnine kakega zemljišča od očeta na maloletnega sina nikakor ni enega pomena z dovoljenjem posebnega hiševanja, toraj na pogodbo dné 14. aprila 1866 naslanjajoči se odstop posestva sam za se ne more nakloniti izpuščenja tožnikovega sina iz očetovske oblasti.

Vrh tega je po §. 174 obč. drž. zak. za izpustitev otroka iz očetovske oblasti po dopuščenji lastnega hiševanja potrebna 20 letna starost; Ignacij C., 20. septembra 1849 rojen, je bil pa ob času sklenjene odstopne pogodbe dné 14. aprila 1866 še le 17 let star, tedaj bi bil odstop tudi, ako mu je bilo dné 14. aprila 1866 lastno hiševanje dovoljeno, nepostaven in toraj neveljaven.

Veljavnost njegova pa tudi ne more oživeti po poznejšem dosegu 20 letne starosti, ker to dopuščenje zamore le biti posledek prevdarka o otrokovi zmožnosti do gospodarstva po vsakokratnih časnih razmerah, in ker bi sicer otrok že z doseženim 20. letom starosti mogel samosvojen biti, kateremu je oče, ko je še v zibelji ležal, kako posestvo kupil ali odstopil.

Vsled toženčeve prošnje za dosajo je c. k. najvišja sodnija potrdila razsodbo druge stopinje iz njenih razlogov, in gledé na to, da se po dvornem dekretu dné 28. oktobra 1829 zbirke pravosodnih postav št. 2437 v §. 252 obč. drž. zak. navedena določba, da je maloleten, kateremu oblastnija kako obrtnijo dovoli, s tem za polnoletnega spoznan, nima razprostitirati na prepuščenje gospodarstva; gledé na to, da, čeravno je po določbi dvornega dekreta dné 15. junija 1835 zbirke pravosodnih postav št. 38 za podelitev obrtnije maloletnemu in sploh za izpustitev otroka iz očetovske oblasti zapovedana spolnjena 20 letna starost kot neogibno potreben pogoj, vendar iz različnih besed tega dvornega dekreta in ravno tako iz §. 174 obč. drž. zak. izvira, da se izpustitev otroka iz očetovske oblasti in s tem združena samostojnost sme dovoliti po razločnem očetovskem izrečenji in s sodnijskim dovoljenjem; gledé na to, da, če je tudi Martin C. z odstopno pogodbo dné 7. maja 1867 svojemu še le 16 letnemu sinu Ignaciju izročil lastnino in morda oskrbovanje svojega posestva, ni bilo ne s to pogodbo, ne po kaki drugi strani zoper tožnikov vgovor dokazano, da je Martin C. svojega sina Ignacija takrat ali tudi pozneje, vendar pred 16. oktobrom 1859, ktereга dne je ta Janezu D. izdal omenjeno dolžno pismo, razločno in s sodnijskim dovoljenjem izpustil iz očetovske oblasti; gledé na to, da tožnik nasproti toženčevemu vgovoru ni dokazal, da je Martin C. svojemu sinu Ignaciju že pred dnevom naredbe dolžnega pisma tudi dovolil ločeno hiševanje.

(Razsodba najvišje sodnije dné 17. maja 1871, št. 2627.)

Neveljavnost terjatve vsled nedoločene in nejasne pogodbe. (§§. 869, 914 o. d. z.)

Zakupnik E. K. je Šimonu B. na leto v podzakup dal sladkornico v P. in sicer za 2000 gl. Od prejete zakupnine v znesku 2000 gl. se je pozneje Š. B. znesek od 300 gl. pod tem pogojem spregledal in vrnil, da ga bode, ako si pri sladkornici kaj pridobi, vezala dolžnost, E. K. vrniti spregledani znesek. Ko je zakupno leto preteklo, je E. K. pozvedel, da si je Š. B. pri sladkorničnem zakupu več tisoč gold. pridobil. Ker se je on branil, znesek od 300 gl. povrniti, je on tožil Š. B. na dajanje računa, ali, ako bi ne dal računa ali dokazal, da pri tem podzakupu ni ničesar pridobil, naj bi se spoznalo, da mu ima 300 gl. plačati.

C. k. deželna sodnija v Krakovu je z rzsodbo dné 4. maja 1869, št. 7205 tožbo zavrgla in sicer zarad tega, ker E. K. iz dogovora, na zakupnini povrniti pregledanih 300 gl., ako kaj pridobi, izpeljuje zavezo dati račun o vseh dohodkih in stroških sladkornice, njegovemu zahtevanju pa pravne podlage pomanjkuje. Kajti zaveza do dajanja računa opira se ali na postavo ali na pogodbo. Iz postave se v to zahtevanje dovoliti ne more, ker se med E. K. in Š. B. ne nahaja takošno pravno razmerje, po katerem je bil Š. B. po postavi zavezan račun dati, pa tudi ne iz pogodbe, ker Š. B. ni prevzel takošne zaveze.

C. k. nadsodnija v Krakovu je z rzsodbo dné 19. avgusta 1869, št. 7205 prvosodnijsko rzsodbo potrdila in sicer tudi gledé na to, da je tožnikova pravica odvisna od nastopa odložnega pogoja (§§. 897, 696 obč. drž. zak.) in da mora tožnik kakor vsakdo, ki kako pravico terja, njeno dejansko podlago po §. 170 gal. sod. red. dokazati, zatorej se tudi od tožnika dajanje računa, to je prevzetje dokazovanja terjati ne more.

C. k. najvišja sodnija je tudi zavrgla prošnjo za dosojó iz sledečih razlogov: Resnični dogovor, od E. K. terjani, ni samo Š. B. zanikal, temuč dokazana terjatev se iz tega

ne gledé na to nasprotno trjenje s pravnim vspehom izpeljati ne more, ker se pogoj, od kterega je menda Š. B.-ova zaveza do povračila v misel vzetega plačila odvisna, tako nedoločno glasi, da je zadosti vzroka dvomiti, da je bilo s tem strankama prava volja, ako ste se v resnici tako ena proti drugi izrekle. Pri nedoločnosti takošnega imenitnega pogodbinega pogoja se mora dalje prevdariti, da plačilo od 300 gl., ki se ima menda vrniti, po svoji pravi lastnosti le nadomestuje en del čistega dobička, ki se iz tega zakupa pričakuje. E. K. pa še celó ni povedal, da je bil zato merodajen znesek zakupa odločen, čeravno potreba takošne določbe sama po sebi kaže, in je posebno potem jasna, ako se pomisli, da se, ako se vzame, da se pri tem ne more popolnoma previditi znesek dobička, ki se ima iz zakupa dobiti, umno opravičiti ne da. Ako se tedaj vzame, da bi se takošni dogovor dokazati vtegnil, bi se s tem za razsojo te pravde ne dobila nobena pravna podlaga, ker ta po §. 869 obč. drž. zak. ne more imeti nikakoršne veljave. Temu mnenju ne nasprotuje določba §. 914 obč. drž. zak., po kateri se ima dvomljiva pogodba tako razložiti, da nima v sebi navskriž besed in da je veljavna; ker v takem slučaju pri dokazani nedoločnosti bistvenega pogodbinega pogoja odpade tudi pogodba sama, in ker se pri pogodbi, ki se je menda sklenila, Š. B. ni pridržalo dajanje računa ne kot pravica ne kot dolžnost.

(Razsodba od 27. maja 1870, št. 13698.)

Tudi v posojilo spremenjena daritev se more tožiti.

Tožnica je pri tožencu za deklo v službo stopila in v teku časa sta si bila v tesni zvezi. Enega dne sta se oba napotila k nekemu biležniku, in tu se je na toženčevo zahtevanje sestavilo dolžno pismo, v katerem je on potrdil, da mu je tožnica 500 gl. a. v. kot posojilo doštela, ter se

je zavezal, od tega zneska obresti plačevati in ga vrniti po tožnični doseženi polnoletnosti.

Tožnica je v tožbi povedala na tanko, kako se je godilo, in je terjala plačilo zneska od 500 gl. kot „posojila“ prav za prav „obljubljenega kapitala za preskrbljenje in povračilo“. V protiodgovoru se je pravni naslov tudi še kot „odškodno podarilo“ zaznamoval.

C. k. okrajna sodnija ptujska je z rzsodbo dné 19. novembra 1870, št. 11482 tožbino zahtevanje odvrnila, ker tožnica iz vseh navedenih naslovov terjanja zoper toženca ne more izpeljati kake terjatve, in sicer iz zajemnega naslova že zarad tega ne, ker obe stranki pripoznavate, da se posojilo dejansko ni prištelo, ravno tako malo, kakor iz naslova preskrbljenja, ker toženec ni bil do tega ne postavno, ne pogodno obvezan. Ako bi se tudi bila takošna zaveza izgovorila, imela bi zaznamek podaritve, iz česar se pa tožiti ne more, ker o tem ni pismene pogodbe. Iz naslova povračila pa ona ne more plačila iskati, kajti ko pismena pogodba govori o posojilu, tožnica bi imela storjena dela dokazati, kar pa ni storila.

Obe višji stopinji ste pa in sicer nadsodnija graška z rzsodbo dné 23. maja 1871, št. 3440 in najvišja sodnija z rzsodbo dné 9. januarja 1872, št. 9551 tožbino zahtevanje po celem obsežku vslišale, in sicer zadnja gledé na to, da toženec pristnost dolžnega pisma naravnost pripoznava; gledé na to, da v njem obeta, tožnici posojilo v znesku 500 gl. po njeni doseženi polnoletnosti izplačati; z obzirom na to, da oba pripuščata, da posojilo ni bilo nikdar prišteto, temuč da se tembolj iz žveze, ki sta jo med seboj imela, očitno kaže, da je toženec imel namen in tudi privolil v to, tožnici prostovoljno zarad popuščenja njenega dosedajnega preskrbljenja v toženčevi hiši zavoljo njenega prihodnjega preživljenja in oziroma, ako bi se na to ne gledalo, nakloniti za podaritev korist na premoženji; gledé na to, da je bila tožnica s to namembo tudi po prevzetji pogodbe zadovoljna; in

in gledé na to da se tedaj nahajajo vsa znamenja pravnove-
ljavnosti pogodnega dogovora naklonitev te koristi na premo-
ženji zadevajočega in oziroma tudi podaritve v smislu §. 938 obč.
drž. zak. in njene tožljivosti vsled §. 943 obč. drž. zak.

Kdaj se sme vstaviti civilno tožno ravnanje z avoljo o- vadbe ponarejanja listin.

Pri obravnavi na A-ovo tožbo zoper B. odločeni je to-
ženčev zastopnik izrekel, da se neče spuščati v noben odgo-
vor na tožbo, ker je pismo, na kterege se tožba upira, po-
narejeno; on je zahteval, da naj se pismo pošlje kazenski
sodnji zarad vpeljave preiskave avoljo prekane ali goljufije
in da naj se civilno tožno ravnanje vstavi.

Prva sodnja je, akoravno je tožnik trditev ponarejanja
zanikal in zavoj pravnih spisov terjal, sklenila, da se avoljo
osumbe hudodelstva po dvornem sklepu dné 6. marca 1821,
št. 1743 civilno tožno ravnanje začasno vstavi in spisi ka-
zenski sodnji v ravnanje odstopijo.

Nadsodnja je pa zaukazala, da se mora na prošnjo za
zavoj pravnih spisov razsoditi, ker od toženca, kateri je tožbino
prilogo za ponarejeno izrekel, naznanjena osumba goljufije ne
meri na kterege lastno ime, tedaj se tudi zgorej navedeni
dvorni sklep tu ne prilega.

C. k. najvišja sodnja je potrdila nadsodnijsko razsodbo
iz ondi navedenih razlogov in tudi gledé na to, da se bode,
kar se tiče na podlagi za ponarejeno spoznanega pisma zoper
toženca stavljenega tožbinega zahtevanja pred vsem gledalo
na njegov lastni podpis na tem pismu, in okoljščina, da je
toženec, ne da bi bil kterege po imenu ponarejanja obdolžil,
pristnost pisma spodbijal, ne zadostuje za vstavljenje civilno-
pravnega ravnanja v smislu dvornega dekreta dné 6. marca
1821, št. 1743 zbirke pravosodnih postav. (Odločba najvišje
sodnje dné 3. marca 1869, št. 2300.)

✓ Zemljeknjižni obrazci.

1. Vpis lastninske pravice.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na podlagi odstopne pogodbe A dné 1. marca 1872, na kateri so podpisali pogodnikov poverjeni, prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj za-me dovoli vknjižbo (predznambo) lastninske pravice na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X, ter zemljiščno-knjižnemu uradu veli, da lastninsko pravico knjižno vpiše na moje ime.

Rešitev prošnje naj se naznani meni, potem odstopniku Tomažu Štempiharju, užitarju na Mlinem hiš. št. 5, in dotični c. k. davkariji. Priloga A v izvirnem spisu naj se meni vroči.

Prvovpis vloge s prepisano pogodbo za zbirko zemljiščnih knjig, drugi prepis omenjene pogodbe c. k. davkariji za izmero davščine.

V Radolici, dné 1. marca 1872.

Juri Štempihar.

(Prošnja je vpologati po enkrat spisana navadno na 1 gl. 50 kr. kolek, do 50 gl. vrednosti pa 36 kr. in do 100 gl. samo 75 kr. in priložiti se ima po ena rubrika za vsakega vdeleženega po 15 kr. in dva neštempljana pogodbina prepisa. Na rubrikah je v bistvenih točkah povedati, kaj prošnja zahteva, izvlasti pa povedati ime in priimek, stan in prebivališče prošnikovo in dotičnih vdeležencev.)

(Odlok.)

Na podlagi odstopne pogodbe dné 1. marca 1872 dovoljuje se vknjižba (prednamba) lastninske pravice na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X za prejemnika Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1.

Pristavek, ako se dovoli prednamba:

Tožba za opravičenje prednambe se ima v 14. dneh vložiti pri pristojni sodniji.

To se naznanja Jurju Štempiharju, kteremu se vrača zgorej omenjena izvorna odstopna pogodba, potem Tomažu Štempiharju, in c. k. davkariji radolški, kateri se ob enem poda uradno poverjen spisek odstopne pogodbe.

Praesentatum.

(Vpis.)

Na podlagi odstopne pogodbe dné 1. marca 1872 se za Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika iz Mlinega hiš. št. 1, vknjiži (prednamova) lastninska pravica (na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine) urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X.)

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te pogodbe se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolške dné 10. marca 1872, št. 100 za Jurja Štempiharja, zemljiščnega

posestnika iz Mlinega hiš. št. 1, pod redno št. 2 na strani posestniku odločeni vknjižila (predznamovala) lastninska pravica na posestvo, vpisano v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X.

2. Vknjižba solastninske pravice.

(Odlok.)

Na podlagi odstopne pogodbe dné 1. marca 1871 se dovoljuje vknjižba (predzamba) lastninske pravice in sicer za Jurja Štempiharja, zemljišnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, na tri četrtinke, in za Marka Štempiharja, gosta iz Mlinega hiš. št. 2, na eno četrtinko posestva, vpisanega v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odstopne pogodbe dné 10. marca 1872 vknjiži se lastninska pravica in sicer:

a) za Jurja Štempiharja, zemljišnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, na tri četrtinke, in

b) za Marka Štempiharja, gosta iz Mlinega hiš. št. 2, na eno četrtinko posestva, vpisanega v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te odstopne pogodbe se je pod redno št. 2 na strani lastniku odločeni vknjižila lastninska pravica in sicer (kakor v vpisu).

3. Zaznamba fidejkomisne lastnosti in vknjižba lastninske pravice fidejkomisnega dediča.

(Odlok za zaznambo.)

Na podlagi prisojila dné 10. marca 1872, št. 100 se dovoljuje zaznamba fidejkomisne lastnosti v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X vpisanega posestva.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi prisojila dné 10. marca 1872, št. 100 zaznamova se fidejkomisna lastnost v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vpisanega posestva.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega prisojila se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 1. marca 1872, št. 510 pod redno št. 2 na strani posestvu odločeni zaznamovala fidejkomisna lastnost, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X vpisanega posestva.

(Odlok za vknjižbo.)

Na podlagi prisojila dné 10. marca 1872, št. 100 se dovoljuje vknjižba užitne lasti (na fidejkomis vpisan v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X za Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega prisojila se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872 št. 100 pod redno št. 1 na strani lastniku odločeni vknjižila užitna last (iz dotičnega odloka).

4. Zaznamba postavljenja namestnega dediča in vknjižba lastninske pravice postavljenega dediča.

(Odlok, ako se zaznamba postavljenja namestnega dediča dovoli pred prisojilom zapuščine.)

Na podlagi pogodbe dné 10. marca 1872 se dovoljuje zaznamba postavljenja namestnega dediča Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, na posestvo (vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. v zemljeknjiznem vložku X in k Tomaž Štempiharjevi zapuščini spadajoče).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi pogodbe dné 10. marca 1872 se za Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, zaznamova postavljenje namestnega dediča na posestvo (kakor v odloku).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te pogodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani lastniku odločeni za Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, zaznamovalo postavljenje namestnega dediča na posestvo (kakor v odloku).

(Odlok za vknjižbo lastninske pravice postavljenega dediča.)

Na podlagi pogodbe dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba lastninske pravice za Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4, na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. s stesnjavo pod redno št. 2 za Jurja Štempiharja zaznamovanega postavljenja namestnega dediča.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi pogodbe dné 10. marca 1872 se za Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4, vknjiži lastninska pravica (kakor v odloku).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te pogodbe se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani lastniku namenjeni za Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4, vknjižila lastninska pravica (iz odloka).

5. Oddružitev od nezadolženega zemljišča.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Po dokazu kupne pogodbe dné 10. marca 1872 v *A* sem kupil od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisanega nezadolženega posestva njivo v Logu map. št. 100, ki leži v davkovski občini gorjanski in kateri je mera 5 oralov in 400 štirjaških sežnjev.

Na podlagi omenjene od biležnika poverjene kupne pogodbe prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli, da se kupljena njiva odpiše od zgoraj navedenega nezadolženega posestva, da se za njo napravi nov zemljeknjižni vložek, in da se na njo za-me vknjiži lastninska pravica.

Rešitev prošnje naj se naznani meni ob enem z izvorno pogodbo *A*, potem prodajalcu Jurju Štempiharju, zemljiščnemu posestniku na Mlinem hiš. št. 1, in c. k. davkarji radolski z enim prepisom kupne pogodbe zarad izmere davščine po prenosu premoženja;

prvopis prošnje z drugim prepisom kupne pogodbe se naj hrani pri zemljiščnih knjigah.

V Radolici, dné 1. marca 1872.

Tomaž Štempihar.

(Odlök.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 dovoljuje se odpis njive v Logu, ki leži v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 in kateri je mera 5 oralov in 400 sežnjev od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva, naprava novega zemljeknjižnega vložka za to njivo, in vknjižba lastninske pravice na zgoraj omenjeno njivo za kupca Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis pri glavnem posestvu.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 odpisuje se njiva v Logu, ki leži v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 in ki jej je mera 5 oralov in 400 sežnjev, in prenaša v novi zemljeknjižni vložek X, stran 100 (ali vložna št. . .).

(Vpis v novem zemljeknjižnem vložku, na strani posestvu odločeni.)

Praesentatum.

Temu posestvu pripisuje se v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča 5 oralov in 400 sežnjev mereča njiva v Logu, ktera je bila odpisana od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva.

Praesentatum. (Na strani lastniku odločeni.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 se za Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4, vknjiži lastninska pravica na njivo v Logu, ki leži v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 in kateri je mera 5 oralov in 400 sežnjev.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 odpisala v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča 5 oralov 400 sežnjeve mereča njiva v Logu od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva, prenesla se je v zemljeknjižni vložek XI, stran 100, in se na-njo za Tomaža Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 4, pod redno št. 2 vknjizila lastninska pravica.

6. Odpis in pripis v knjigah dveh sodnij.**(Odlok odpisovalne sodnije.)**

Dovoljuje se zaznamba odpisa (v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeče, 5 oralov 400 sežnjeve mereče njive v Logu) od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva v nov zemljeknjižni vložek. Tomaž Štempiharjeva prošnja se pošilja c. k. okrajni sodnji trziški s tem pristavkom, da izprošenega odpisa nič ne ovira.

Praesentatum. (Vpis.)

Zaznamova se odpis (iz odloka).

(Odlok pripisovalne sodnije, ako se 1) prošnja dovoli.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 se gledé na to, da po odloku c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872, št. 100 odpis (iz odloka) od (Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva nima nikakoršnih ovir, dovoljuje pripis te njive k Tomaž Štempiharjevemu, v zemljiščni knjigi . . . grajščine urb. št. 5. rekt. št. 5. vpisanemu posestvu) v zemljeknjižni vložek X. To se naznanjuje c. k. okrajni sodnji v . . . , kateri se ob enem pošilja zgorej omenjena kupna pogodba.

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 se (v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča, 5 oralov 400 sežnjeve mereča njiva v Logu), odpisana (od Juri Štempiharjevega, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanega posestva) pripisuje Tomaž . . . (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa na pogodbi.)

Na podlagi te pogodbe se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872, št. 100 (iz vpisa) odpisala od (iz vpisa) ter pripisala Tomaž (iz odloka) v zemljeknjižnem vložku pod redno št. 2.

(Odlok odpisovalne sodnije.)

Na podlagi pogodbe dné 10. marca 1872 in potrjila dné 10. marca 1872, da ni nihče vgovarjal zoper prošnjo za oddružitev št. 102, dovoljuje se odpis (iz odloka), ktera se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije v . . . dné 10. marca 1872, št. . . . pripisala Tomaž (iz odloka) od

(od glavnega posestva) v zemljknižni vložek Ob enem se dovoljuje izbris pod redno št. . . vpisane zaznambe oddružitve, kakor tudi izbris pod redno št. . . vpisane zaznambe odpisa.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 se odpiše k Tomaž Štepiharjevemu, v zemljiščni knjigi grajščine urb. št. 5. rekt. št. 2. vpisanemu posestvu v zemljknižnem vložku X pod redno št. . . pripisana (v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča 5 oralov 400 sežnjeve mereča njiva v Logu).

Izbršete se zaznambe oddružitve pod redno št. . . in odpisa pod redno št. . .

(Potrdba na pogodbi.)

Vsled odloka c. k. okrajne sodnije v se je v tem potrjilo omenjena (iz vpisa) odpisala od Tomaž Štepiharjevega, v zemljiščni knjigi grajščine urb. št. 5. rekt. št. 2. vpisanega posestva v zemljknižnem vložku X pod redno št. . . .

(Odlok pripisovalne sodnije, ako se 2) odpis odbije.)

Prošnja za pripis (v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeče, 5 oralov 400 sežnjeve mereče njive v Logu k Tomaž Štepiharjevemu, v zemljiščni knjigi grajščine urb. št. 5. rekt. št. 5. vpisanemu posestvu) se odbije, ker Zaznam te zavrnitve v zemljknižnem vložku . . . se zaukazuje, kar se c. k. okrajni sodnji v naznanja in ji dotična prošnja pošilja.

Praesentatum. (Vpis.)

Zaznamova se zavrnitev pripisa (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa na izdanem odloku)

Ta odlok se je zaznamoval v zemljknižnem vložku X pod redno št. 2.

(Odlok odpisovalne sodnije.)

C. k. okrajna sodnija v (pripisovalna sodnija) je z odlokom dné odbila prošnjo za odpis (iz odloka), ker

Ta odlok se je zaznamoval v zemljknižnem vložku pod redno št. . . .

To se naznanja kteremu se vrača izvirna priloga s tem pristavkom, da se bode v zemljknižnem vložku X pod redno št. . . . vpisana zaznamba odpisa izbrisala potem, ko bode ta odlok zadobil pravno moč.

(Poročilo zemljknižnega urada.)

Zoper odlok dné 10. marca 1872, št. . . . Jurju Štepiharju, v njegovem prebivališči na Mlinem, dné 20. marca 1872 vročen se do danes ni nihče pritožil.

(Odlok.)

Izbris v zemljknižnem vložku . . . pod redno št. vpisane zaznambe odpisa se dovoljuje, in c. k. okrajni sodnji v nanašaje na njeni odlok dné naznanja, da je tukajšni odlok dné zadobil pravno moč.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Izbrise se zaznamba (odpisa v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeče, 5 oralov 400 sežnjevi mereče njive v Logu) pod redno št.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je izbrisala zaznamba (iz vpisa) v zemljeknjižnem vložku X pod redno št.

(Odlok pripisovalne sodnije.)

Zaukazuje se izbris v zemljeknjižnem vložku X pod redno št. . . vpisane zaznambe zavrnitve.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Izbrise se zaznambe zavrnitve pod redno št.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Izbrisala se je vsled tega odloka zavrnitev v zemljeknjižnem vložku X pod redno št.

7. Vpis zastavne pravice.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na podlagi dolžnega pisma A dné 10. marca 1872, na katerem so podpisani poverjeni, prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli vknjižbo zastavnega prava za terjatvo podružnice jezerske v znesku 400 gl. a. v. obresti po 5 od sto in stroškov izterjanja na Juri Štepiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo, in zemljeknjižnemu uradu naj veli, da zgorej omenjeno pravico ondi vpiše.

Rešitev prošnje naj se naznani po rubrikah, in sicer meni kot župniku in predstojniku podružnice jezerske z izvirno prilogo, in Jurju Štepiharju na Mlinem, zemljiščnemu posestniku pod h. št. 1.

Prvopis prošnje s prepisom priloge za pisemsko zbirko;

Za pristojbino vknjižbe je v kolekih priloženo 2 gl. 50 kr.

V Radolici, dné 1. marca 1872.

Podpis.

Prošnji po enkrat na 1 gl. 50 kr. štempelj, za vrednosti do 50 gl. pa samo 36 kr. in do 100 gl. le 75 kr. pisani se imate prilagati dve na 15 kr. štempelj pisani rubriki, potem izvirne priloge in neštempljani prepisi in vpisnina čez 100 gl. po $\frac{1}{2}$ odstotka s priklado, izpod 100 gl. pa je vpis pristojbine prost.

(Odlok.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 1. marca 1872 dovoljuje se vknjižba (predznamba) zastavnega prava (za terjatvo podružnice jezerske v znesku 400 gl. a. v. obresti po 5 od sto in stroškov izterjanja na Juri Štepiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo).

(Ako se dovoli predznamba, se ima vvrstiti pristavek, kakor ad 1.)

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjži (prednamova) se zastavna pravica (iz odloka od: za terjatvo do posestvo).

(Potrdba knjižnega vpisa na dolžnem pismu.)

Na podlagi tega dolžnega pisma dné 10. marca 1872 se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872 pod redno št. 2 na strani bremenom namenjeni vknjžila (prednamovala) zastavna pravica (iz odloka od: za terjatvo do posestvo).

(Potrdba knjižnega vpisa na zastavnem pismu.)

Na podlagi tega dolžnega pisma dné 10. marca 1872 se je i. t. d. kakor zgoraj.

8. Vknjžba izvršilne zastavne pravice.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na podlagi pravnoveljavne razsodbe A dné 1. januarja 1872, št. 1 prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli vknjžbo izvršilne zastavne pravice za terjatev farnega zavoda za vboge v Gradu v znesku 400 gl. a. v. obrestih po pet od sto, tožnih stroškov v priznanem znesku 12 gl. a. v. in izvršilnih stroškov na Juri Štepiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo.

Rešitev prošnje naj se naznani meni kot predstojniku v misel vzete tega zavoda na tretjepis z izvirno razsodbo vred in nasprotniku Jurju Štepiharju, zemljiščnemu posestniku na Mlinem hiš. št. 1, na drugopis. — Prvopis s prepisom razsodbe pa ostane pri sodnji.

V Radolici, dné 10. marca 1872.

Podpis.

Prvopisu se daje 1 gl. 50 kr. štampelj, potem razsodba v izvirnem spisu in neštempljanem prepisu, drugo- in tretjepis dobita v tem primerljeji po 36 kr., sicer pa prvopis do 50 gl. vrednosti le 36 kr., in do 100 gl. vrednosti samo 75 kr. Pristojbina po $\frac{1}{2}$ odstotka s priklado; vendar tako visoki koleki samo takrat, ako še terjatva prej ni bila vknjžena.

(Odlök.)

Na podlagi pravomočne razsodbe dné 1. januarja 1872, št. 1 dovoljuje se vknjžba izvršilne zastavne pravice za terjatvo grajskega farnega zavoda za vboge v znesku 400 gl. a. v. (obresti po pet od sto, tozbine stroške v priznanem znesku 12 gl. a. v. in izvršilne stroške na Juri Štepiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo) pod redno št. 2 na strani bremenom namenjeni.

To se naznanja

Praesentatum.

(Vpis.)

Na podlagi pravomočne razsodbe dné 1. januarja 1872, št. 1 vknjži se izvršilna zastavna pravica za terjatvo grajskega farnega zavoda za vboge v znesku 400 gl. a. v. (iz odloka od »obrestih« do »posestvo«).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te razsodbe se je vsled odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vknjižila izvršilna zastavna pravica za terjatvo grajskega farnega zavoda za vboge v znesku 400 gl. a. v. (iz odloka).

9. Izvršba za izterjanje vknjižene terjatve.**(Odlok.)**

Na podlagi plačilnega naloga dné 1. januarja 1872, št. 1 dovoljuje se zaznamba privoljene izvršbe za izterjanje vknjižene terjatve v znesku 400 gl. in obresti po pet od sto, zavarovane (za Tomaža Štempiharja, gosta na Mlinem hiš. št. 4, na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. redni št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisanem posestvu).

To se naznanja

Praesentatum. **(Vpis.)**

Na podlagi plačilnega naloga dné 1. januarja 1872, št. 1 zaznamova se izvršba za izterjanje vknjižene terjatve v znesku 400 gl. a. v. in obresti po pet od sto zavarovane pod redno št. 2 (iz odloka).

(Potrdba.)

Na podlagi plačilnega naloga se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani, bremenom odločeni zaznamovala izvršba za izterjanje vknjižene terjatve v znesku 400 gl. a. v. in obresti po pet od sto (iz odloka).

10. Vpis zastavne pravice do najvišje svote, in zmanjšanja svote. (§. 14 obč. zemljeknjižnega zakona.)**(Odlok.)**

Na podlagi kazenske razsodbe dné 1. januarja 1872, št. 1 dovoljuje se vknjižba (predznamba) zastavne pravice (o Tomaž Štempiharjevi terjatvi na odškodbo pri tepeži do v prošnji zahtevane najvišje svote v znesku 100 gl. a. v. na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo). (Ako se dovoli predznamba, vrstí se pristavek ad 1.)

To se naznanja

Praesentatum. **(Vpis.)**

Na podlagi kazenske razsodbe dné 1. januarja 1872, št. 1 vknjiži (predznamova) se zastavna pravica (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te kazenske razsodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vknjižila (predznamovala) zastavna pravica (iz odloka).

(Odlok, ki meri na zmanjšanje.)

Na prošnjo Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, se po zaslišbi strank dovoljuje vknjižba zmanjšanja (najvišje svote

Tomaz Štempiharjeve na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vpisanem posestvu zavarovane zastavne terjatve od zneska 100 gl. na znesek 50 gl. a. v.), ker

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca 1872, št. 100 vknjizi se zmanjšanje (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa na odloku.)

Na podlagi tega odloka se je pod redno št. 3 na strani bremenom odločeni vknjizilo zmanjšanje (iz odloka).

11. Prenos zastavne pravice.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Tomaz Štempihar, gost iz Mlinega hiš. št. 4, mi je po besedah odstopnega pisma dné 10. marca 1872 A, na katerem so dotični podpisi poverjeni, odstopil svojo z dolžnim pismom dné 1. januarja 1872 na posestvu Jurja Štempiharja, zemljiščnega posestnika na Mlinem hiš. št. 1, vpisanem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjiznem vložku X pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni zavarovano terjatev v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred.

Na podlagi tega pisma prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli vknjizbo (predznambo) prenosa zgoraj v misel vzete zastavne terjatve v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred na zgoraj omenjeno Juri Štempiharjevo posestvo za me Janeza Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 10.

Rešitev prošnje naj se naznani meni z izvirno prilogo vred, potem Tomažu Štempiharju, gostu v Mlinem hiš. št. 4, in Jurju Štempiharju, posestniku v Mlinem št. 1, z rubrikami.

Vpisnina je priložena po $\frac{1}{2}\%$ v kolekih 2 gl. 50 kr.

V Radolici, dné 10. marca 1872.

Janez Štempihar.

Z 1 gl. 50 kr. štempeljem prevideni prošnji se imajo priložiti tri rubrike po 15 kr., vpisnina po tarif. št. 45 in odstopno pismo v izvirnem spisu in neštempljanem prepisu.

(Odlok.)

Na podlagi odstopnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se za Janeza Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 10, vknjizba (predznamba) prenosa (na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjiznem vložku X vpisanem posestvu za Tomaža Štempiharja, gosta na Mlinem hiš. št. 4, pod redno št. 4 na strani bremenom odločeni z dolžnim pismom dné 1. januarja 1872 zavarovane zastavne terjatve v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred).

(Ako se dovoli predznamba, se ima vvrstiti ad 1 navedeni pristavek.)

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odstopnega pisma dné 10. marca 1872 se za Janeza Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 10, vknjži (predznamova) prenos (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odstopnega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 za Janeza Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 10, pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vknjžil (predznamoval) prenos (iz odloka).

12. Vpis zastavne pravice za dedičevega upnika. (§. 24 obč. zemljeknjižnega zak.)

(Odlok.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 1. februarja 1872 dovoljuje se vknjžba (prednamba) zastavne pravice (o Tomaž Štempiharjevi terjatvi v znesku 400 gl. a. v. in obrestih po pet od sto na Jurju Štempiharju, posestniku na Mlinem hiš. št. 1, kot Janez Štempiharjevemu dediču pripadeno, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku I vpisano posestvo s stesnjavo §. 822 obč. drž. zak.)

(Ako se dovoli prednamba, se ima vvrstiti pristavek ad 1.)

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 1. februarja 1872 vknjži (prednamova) se zastavna pravica (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega dolžnega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vknjžila (prednamovala) zastavna pravica (iz odloka).

13. Izbris zastavne pravice.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na podlagi pobotnice dné 20. februarja 1872 A, na kateri so dotični podpisi postavno poverjeni, prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli vknjžbo izbrisa zastavne pravice o Tomaž Štempiharjevi, z dolžnim pismom dné 1. januarja 1872 pod redno št. 2 zavarovani terjatvi v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred na moje v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo in naj zemljeknjižnemu uradu veli, da to terjatev knjižno izbriše.

V Radolici, dné 10. marca 1872.

Juri Štempihar.

Prošnji na 1 gl. 50 kr. pisani se priložite dve rubriki po 15 kr. in pobotnica v izvirnem spisu in enem neštempljanem prepisu.

(Odlok.)

Na podlagi pobotnice dné 20. februarja 1872 dovoljuje se vknjižba (predznamba) izbrisa (zastavne pravice o Tomaž Štempiharjevi pod redno št. 2 iz zavarovanega dolžnega pisma dné 1. januarja 1872 izvirajoči terjatvi v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo).

(Ako se dovoli predznamba, se ima vvrstiti pristavek ad 1.)

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi pobotnice dné 20. februarja 1872 vknjizi (predznamova) se izbris (iz odloka).

(Potrdba.)

Na podlagi te pobotnice se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni vknjizil (predznamoval) izbris (iz odloka).

14. Izbris brezknjižno prenešene zastavne terjatve z omejeno močjo na podzastavne upnike. (§§. 22 in 51 obč. zemljeknjižnega zakonika.)

(Odlok.)

Na podlagi pobotnice dné 1. marca 1872 in odstopnega pisma dné 10. februarja 1872 dovoljuje se vknjižba izbrisa (Tomaž Štempiharjeve, iz dolžnega pisma dné 1. januarja 1872 izvirajoče pod redno št. 2 vpisane zastavne terjatve v znesku 400 gl. a. v. s pripadki vred na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo in sicer brez škode za podzastavne pravice na tej zastavni terjatvi zavarovane).

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi pobotnice dné 1. marca 1872 in odstopnega pisma dné 10. februarja 1872 vknjizi se izbris (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa na pismih.)

Na podlagi pobotnice dné 1. marca 1872 in odstopnega pisma dné 10. februarja 1872 se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani vknjizil izbris (iz odloka).

15. Opravičba predznambe.

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na Juri Štempiharjevem, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljeknjižnem vložku X vpisanem posestvu je za me pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani na podlagi dolžnega pisma dné 20. februarja 1872 predznamovana zastavna pravica o moji terjatvi v znesku 400 gl. a. v., obrestih po pet od sto in kakih stroških izterjanja,

Na podlagi upnikove izreke *A* dné 10. marca 1872, na kateri so dotični podpisi poverjeni in s katero se je predznamba za opravičeno izrekla, prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj dovoli vknjižbo opravičbe predznambe zastran zastavne terjatve v znesku 400 gld. a. v. s pripadki vred za me pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani na podlagi dolžnega pisma dné 20. februarja 1872 zavarovane, in naj zemljknižnemu uradu nje izvršbo zaukaže.

Rešitev prošnje naj se z izvirno prilogo vred naznani meni in Juru Štempiharju, zemljiščnemu posestniku na Mlinem hiš. št. 1.

V Radolici, dné 10. marca 1872. *Tomaž Štempihar.*

Na 36 kr. štempelj pisani prošnji se imate priložiti dve rubriki po 15 kr. in izreka *A* v izvirnem spisu in neštempljanem prepisu.

(Odlok.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba opravičbe predznambe (zastran Tomaž Štempiharjeve na podlagi dolžnega pisma dné 20. februarja 1872 pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani zavarovane terjatve v znesku 400 gld. a. v. s pripadki vred na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. in zemljknižnem vložku X vpisano posestvo).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 vknjiži se opravičba predznambe (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te izreke se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjižila pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani opravičba predznambe (iz odloka).

16. Izbris predznambe zarad njene neopravičbe (§. 45 obč. zemljkniž. zak.) ali zarad naznanil po določbi (§. 47 istega zakonika).

(Odlok.)

Dovoljuje se vknjižba izbrisa (Tomaž Štempiharjeve zastavne terjatve v znesku 400 gld. a. v. s pripadki vred, predznamenovane na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljknižnem vložku X pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani vpisanem posestvu) ker

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjiži se izbris (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani vknjižil izbris (iz odloka).

17. Zaznamba na podlagi v §. 48 obč. zemljejknjižnega zakonika navedene razsodbe.

(Odlok.)

Na podlagi razsodbe dné 10. marca 1872, št. 100 dovoljuje se zaznamba na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljejknjižnem vložku X vpisano posestvo, namreč da N. N. gré gledé na (pod redno št. 2 predznamovano zastavno terjatev v znesku) (iz razsodbe).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi razsodbe dné 10. marca 1872, št. 100 se gledé na (iz odloka) zaznamova, da (iz razsodbe).

(Potrdba vpisa.)

Na podlagi te razsodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljejknjižnem vložku X vpisano posestvo zaznamovalo, da gré N. N. gledé na (iz odloka).

18. Vknjižba izgovorjenega užitka in služnosti. (§. 12 obč. zemljejknjižnega zakonika.)

(Prošnja.)

Slavna c. k. okrajna sodnija!

Na podlagi kupne pogodbe A dné 10. marca 1872, na kateri so dotični podpisi poverjeni, prosim:

Slavna c. k. okrajna sodnija naj za me dovoli vknjižbo užitka v odstavku 4—6 pogodbe izgovorjenega in služnosti stanovanja v vrtni hišici na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljejknjižnem vložku X vpisano posestvo, in naj zemlje-knjižnemu uradu zaukaže, da te pravice knjižno vpiše.

Rešitev prošnje naj se naznani meni z izvirno prilogo vred in Jurju Štempiharju, zemljiščnemu posestniku na Mlinem hiš. št. 1.

V Radolici, dné 10. marca 1872.

Tomaž Štempihar.

Prošnji na 1 gl. 50 kr. štempelj pisani se imate priložiti dve rubriki po 15 kr. in kupna pogodba v izvirnem spisu in neštempljanem prepisu.

(Odlok.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba izgovorjenega užitka po določbi pogodbinih odstavkov 4 — 6 in služnosti stanovanja (v vrtni hišici k št. 5 spadajoči na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljejknjižnem vložku X vpisano posestvo za Tomaža Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 5).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi kupne pogodbe dné 10. marca 1872 vknjži se izgovorjeni užitek po določbi pogodbinih odstavkov 4—6, ktera pogodba je shranjena v pisemski zbirki pod št. 100, in služnost stanovanja (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te kupne pogodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 3 na strani bremenom odločeni vknjžil izgovorjeni užitek po določbi pogodbinih odstavkov 4—6 in služnost stanovanja (iz odloka).

19. *Prepuščenje predstva.* (§. 20 obč. z. knjiž. zak.)

(Odlok.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 se brez škode za druge upnike (na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo dovoli zaznamba predstva, ktero se je Tomaž Štempiharjevi, pod redno št. 3 vpisani, iz dolžnega pisma dné 1. januarja 1872 izvirajoči terjatvi v znesku 100 gl. a. v. in obrestimi po pet od sto prepustilo pred Janez Štempiharjevo pod redno št. 2 vpisano iz dolžnega pisma dné 20. grudna 1871 izvirajočo terjatvijo v znesku 100 gl. a. v. in obrestih po pet od sto).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 se brez škode za druge upnike zaznamova predstvo (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te izreke se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 na Juri Štempiharjevo v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisano posestvo pod redno št. 5 na bremenom odločeni strani zaznamovalo predstvo (iz odloka).

20. *Zaznamba nedoletnosti in izbris te zaznambe.*

(Odlok.)

Ker je po prisojilu dné 1. marca 1872, št. 100 Juri Štempiharjeva nedoletnost dokazana, dovoljuje se nje zaznamba pri posestvu v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. zemljeknjižnem vložku X vpisanem.

To se naznanja

(Vpis na strani, lastninskim premembam odločeni, ako se tiče lastnikove nedoletnosti.)

Praesentatum.

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 zaznamova se Juri Štempiharjeva nedoletnost.

(Potrdba knjižnega vpisa na odloku.)

Na podlagi tega odloka se je pod redno št. 2 na strani lastninskim premembam odločeni zaznamovala Juri Štempiharjeva nedoletnost.

(Odlok za izbris.)

Ker je po rojstvenem listu dné 10. marca 1872 dokazano, da je Juri Štempihar polnoleten postal, dovoljuje se izbris njegove nedoletnosti v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X pod redno št. 2 zaznamovane.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 izbrise se pod redno št. 2 zaznamovana Juri Štempiharjeva nedoletnost.

(Potrdba knjižnega vpisa na odloku.)

Na podlagi tega odloka se je izbrisala v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X pod redno št. 2 zaznamovana Juri Štempiharjeva nedoletnost.

21. Zaznamba vrstnega redú (§. 53 obč. zemljeknjižnega zak.) in njega izbris zaradi pretečenega obroka.

(Odlok.)

Na Juri Štempiharjevo prošnjo dovoljuje se zaznamba vrstnega redú za (prodajo v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeče, 5 oralov 400□ sežnjeve mereče njive v Logu, — ali za zastavo o zavarovanji terjatve v znesku 100 gld. a. v., ali za odstop pod redno št. 2 zavarovane zastavne terjatve v znesku 100 gld., ali za izbris pod redno št. 2 vpisane zastavne terjatve v znesku 100 gld. — do 1. maja 1872) na Tomaž Štempiharjevo, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Zaznamova se vrstni red za (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je pod redno št. 2 zaznamoval vrstni red (iz odloka).

(Poročilo zemljeknjižnega urada.)

Do 1. maja 1872 ni bila vložena nobena prošnja za vpis v vrstnem redu vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 na Tomaž Štempiharjevem, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 za (iz odloka) zaznamovanem.

(Odlok.)

Dovoljuje se izbris na Juri Štempiharjevem, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 zaznamovanega vrstnega redú za (tu se naštevajo zaznambe v odloku navedene), ker

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Izbrise se pod redno št. 2 za (tu se navede dotična zaznamba) zaznamovani vrstni red.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je pod redno št. 3 izbrisal vrstni red na Juri Štempiharjevem, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 za (tu se navede dotična zaznamba) zaznamovani.

22. Vknjižba na mestu zaznamovanega vrstnega redú.

(Odlok.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 20. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice (za Tomaž Štempiharjevo terjatev v znesku 100 gld. na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo in sicer v vrstnem redu pod redno št. 2 zaznamovanem). Zaznamba vrstnega reda se ima izbrisati.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 20. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica (iz odloka), in izbrise se zaznamba vrstnega redú.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega dolžnega pisma se je vsled odloka dné 20. marca 1872, št. 200 pod redno št. 3 vknjižila zastavna pravica (iz odloka) in izbrisala zaznamba vrstnega redú.

23. Zaznamba zastavne tožbe na prošnjo pravnega sodišča.

(Odlok.)

Dovoljuje se zaznamba vložene tožbe (glede Juri Štempiharjeve zastavne terjatve na Tomaž Štempiharjevem, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 vknjižene) vsled odloka pravdne sodnije tržiške dné 20. marca 1872, št. 200).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka pravdne sodnije tržiške dné 20. marca 1872, št. 200 zaznamova se vložena tožba (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je na podlagi odloka pravdne sodnije tržiške dné 20. marca 1872, št. 200 pod redno št. 2 zaznamovala vložena tožba (iz odloka).

24. Prepirna zaznamba. (§§. 61, 66, 69, 70 obč. zemlje-
knjižnega zakonika.)

(Odlok.)

Dovoljuje se zaznamba o tem (da je v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča 5 oralov 400□ sežnjeve mereča, k Juri Štempiharjevemu, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu spadajoča njiva v Logu v prepiru).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 zaznamova se (iz odloka).

(Potrdba.)

Na podlagi tega odloka se je pod redno št. 2 na strani posestvu odločeni na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo zaznamovalo, da je v prepiru v davkovski občini gorjanski pod map. št. 100 ležeča, 5 oralov 400□ sežnjeve mereča njiva v Logu.

**25. Vknjižba priposedovane pravice v slučaju §. 71
obč. zemljeknj. zak.**

(Odlok.)

Na podlagi razsodbe dné 10. januarja 1872, št. 100 dovoljuje se vknjižba lastninske pravice (za Tomaža Štempiharja, krojača na Mlinem hiš. št. 1 na travnik v Logu, vpisan v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 2. rekt. št. 2. vložku X in sicer v vrstnem redu pod redno št. 2 zaznamovanega prepira) in izbris prepirne zaznambe.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi razsodbe dné 10. januarja 1872, št. 100 vknjiži se lastninska pravica (iz odloka) in izbrise se ta prepirna zaznamba.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te razsodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 3 vknjižila lastninska pravica (iz odloka) in izbrisa ta prepirna zaznamba.

**26. Zaznamba razglašenega konkurza in izbris te
zaznambe.**

(Odlok.)

Dovoljuje se zaznamba o Janez Štempiharjevem premoženji dné 10. marca 1872 razglašenega konkurza vsled odloka c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 12. marca 1872, št. 100 (na Janez Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 12. marca 1872, št. 100 zaznamova se o Janez Štempiharjevem premoženji dné 10. marca 1872 razglašeni konkurz (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je vsled odloka c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 12. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 zaznamoval o Janez Štempiharjevem premoženji dné 10. marca 1872 razglašeni konkurz (iz odloka).

(Odlok za izbris.)

Vsled odloka c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 20. marca 1872, št. 200 dovoljuje se izbris (o Janez Štempiharjevem premoženji dné 10. marca 1872 razglašeni na njegovem v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 zaznamovani konkurz).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 20. marca 1872, št. 200 izbrise se (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je na podlagi c. k. deželne sodnije ljubljanske dné 20. marca 1872, št. 200 izbrisal (iz odloka).

27. Zaznamba „dokler doide izvirno pismo“, ako se v donos izvirnega pisma postavlja kak obrok, zaznamba zaznamovanega izbriša zarad zamujenega obroka in vknjižba, ako se izvirno pismo v postavljenem ali podaljšanem obroku vloži.

(Odlok.)

Dovoljuje se zaznamba prošnje (za vknjižbo zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obresti po pet od sto pri Juri Štempiharjevem, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu, dokler dóide izvirno dolžno pismo dné 10. marca 1872). Janezu Štempiharju se v donos tega pisma daja 30 dnevni obrok,

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Zaznamova se prošnja za vknjižbo zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obresti po pet od sto dokler dóide izvirno pismo.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni zaznamovala prošnja (iz odloka).

(Poročilo zemljeknjižnega urada.)

Prošnja (za vknjižbo zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto), zaznamovana pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani pri Juri Štempiharjevem, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu predlaga se s pristavkom, da je bil odlok dné 10. marca 1872, št. 100 Janezu Štempiharju dné 15. marca 1872 vročen, da v odloku navedeno pismo ni bilo vloženo v ustanovljenem 30 dnevnem obroku, in da se za podaljšanje tega obroka ni prosilo.

(Odlok.)

Odvrača se prošnja (iz poročila) in naroča se izbris zaznambe te prošnje vpisane (pri Juri Štempiharjevem, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni), ker

Zaznamovati se ima odvrátilo te prošnje.

To se naznanja

(Vpis.)

Zaznamova se odvrátilo prošnje pod redno št. 2 zaznamovane, dokler ne dóide izvirno pismo, in izbríše se pod redno št. 2 vpisana zaznamba.

(Potrdba.)

Vsled tega odloka se je (iz odloka) zaznamovalo odvrátilo zaznamovane prošnje, dokler ne dóide izvirno pismo in se izbrisala pod redno št. 3 vpisana zaznamba.

Opomba. Potem, ko odvrátilo dobi pravno moč, se ima izbrisati zaznamba odvrátila.

(Odlok o vpisu.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se (na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo) vknjižba zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto v vrstnem redu pod redno št. 2 vpisane zaznambe in zaukazuje se izbris te zaznambe.

To se naznanja

Praesentatum.

(Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se (iz odloka) zastavna pravica o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto v vrstnem redu zaznambe pod redno št. 4 in izbríše se zaznamba »dokler dóide izvirno pismo«.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872 na (iz odloka) vknjižila zastavna pravica o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto v vrstnem redu zaznambe pod redno št. 4, in izbrisala se je zaznamba »dokler dóide izvirno pismo«.

28. Zaznamba odvrčila prošnje in izbris zaznambe.

(Odlok.)

Odvrača se prošnja (za vknjižbo zastavne pravice o Janez Štampiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto) na Juri Štampiharjevo, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo, ker

To odvrčilo se ima pri zgorej omenjenem posestvu zaznamovati.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Odvračilo prošnje (iz odloka) se zaznamova.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Odvračilo prošnje (iz odloka) se je zaznamovalo na Juri Štampiharjevo, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo in sicer pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani.

(Poročilo zemljkknjižnega urada.)

Zoper odlok dné 10. marca 1872, št. 100, zaznamovan na Juri Štampiharjevem, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2, vročen Janezu Štampiharju, gostu na Mlinem, dné 15. marca 1872 se do dandanes ni nihče pritožil.

(Odlok.)

Zaukazuje se izbris pod redno št. 2 zaznamovanega odvrčila iz Juri Štampiharjevega, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanega posestva, ker

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Izbriše se zaznamba odvrčila pod redno št. 2.

(Potrdba vpisa.)

Na podlagi tega odloka izbrisala se je pod redno št. 2 vpisana zaznamba odvrčila iz Juri Štampiharjevega, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanega posestva in sicer pod redno št. 4 na bremenom odmenjeni strani.

29. Vpis, ako ob enem doide več prošenj v isti knjigovpisni stvari. (§. 103 obč. zemljkknj. zak.)

(Odlok.)

Na podlagi ženitvene pogodbe dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice (o zavarovanji Marija Štampiharinega priženila v znesku 100 gld. na Juri Štampiharjevo v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo) in zaznamovati se ima, da je ob enem in isti čas došla tudi prošnja št. 101.

To se naznanja

Praesentatum. Ob enem došla prošnja 101.

(Vpis.)

Na podlagi ženitvene pogodbe dné 10. marca 1872 vknjizi se zastavna pravica (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te ženitvene pogodbe se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjizila zastavna pravica (iz odloka) pod redno št. 2 na strani bremenom odločeni, in zaznamovalo se je, da je ob enem in isti čas došla prošnja 101.

30. *Popravek kake pri vpisovanji storjene pomote.*

(§. 104 zemljkknjiž. zak.)

(Poročilo zemljkknjižnega urada.)

Pri izvrševanji z odlokom dné 10. marca 1872, št. 100 dovoljenega vpisa na Juri Štempiharjevo, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo se je pod redno št. 2 iz pomote zapisalo »vknjizila« namesto »predznamovala«.

(Odlok.)

Vsled poročila zemljkknjižnega urada dovoljuje se zaznamba (iz poročila), da se je namreč pod redno št. 2 iz pomote zapisalo »vknjizila« namesto »predznamovala«.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 zaznamova se, da se je pod redno št. 2 iz pomote zapisalo »vknjizila« namesto »predznamovala«.

(Potrdba.)

Na podlagi tega odloka se je (iz poročila) pod redno št. 3 zaznamovalo, da se je pod redno št. 2 iz pomote zapisalo »vknjizila« namesto »predznamovala«.

30^{1/2}. *Poverilo prepisov, pisemski zbirki odločenih.*

(§. 90 obč. zemljkknj. zak.)

Ta prepis primerjen z izvirnim s 5 gld. štempeljem previdenim prepisom vjema se popolnoma s poslednjim.

31. *Vpis skupne zastave v glavni vložek in sobložek pri isti sodnji.*

(Odlok.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjizba (predznamba) zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevo, v zemljišni

knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo) in na njegov v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin. Ob enem se odločuje, da se za glavni vložek smatra X. vložek in za sovložek XX. vložek.

Ako se dovoli predznamba, se ima vvrstiti pristavek ad 1.

To se naznanja

(Vpis v glavni vložek.)

Praesentatum. Glavni vložek.

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica (iz odloka), in zaznamova se skupna zastava na Juri Štempiharjev, v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin — kot odmenjeni sovložek.

(Vpis v sovložek.)

Praesentatum. Sovložek.

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica na Juri Štempiharjev, v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto, in zaznamova se skupna zastava na njegovo v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo za glavni vložek odmenjeno.

(Potrdba vpisa.)

Na podlagi tega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. . . . vknjižila zastavna pravica o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevo v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo za glavni vložek odmenjeno in sicer pod redno št. 2 in na njegov v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin za sovložek odmenjeni, in sicer pod redno št. 3. Ob enem se je v obeh vložkih zaznamovala skupna zastava.

32. Ustanovitev skupne zastave po raztezi zastavne pravice na nov zemljejknjižni vložek. (§. 106 obč. zemljejknjižnega zak.)

(Odlok.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. februarja 1872 in izreke dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice o Janez Štempiharjevi na Juri Štempiharjevem v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu z zgorej omenjenim dolžnim pismom zavarovani zastavni terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto (na Juri Štempiharjevi v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin) in veleva se zaznamba, da se prvoomenjeno posestvo, namreč vložek X smatra za glavni vložek in mlin, namreč vložek XX za sovložek.

To se naznanja

Praesentatum. Sovložek.

(Vpis v sovložek.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. februarja 1872 in izreke dné 10. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na (iz odloka) in zanamova se pod redno št. 2 skupna zastava na Juri Štempiharjevo, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo kot za glavni vložek odmenjeno.

(Vpis v glavni vložek.)

Pri vpisu zastavne terjatve je besedi »praesentatum« pristaviti »Glavni vložek«, in potem se vpisuje:

Praesentatum.

Zznamova se skupna zastava pod redno št. 2 vknjižene zastavne terjatve v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisanem mlinu kot sovložku.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. februarja 1872 in izreke dné 10. marca 1872 se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. . . . vknjižila zastavna pravica o Janez Štempiharjevi, na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu za glavni vložek odmenjeni pod redno št. 2 zavarovani terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevi v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin za sovložek odmenjeni in zanamovala se je skupna zastava v sovložku in v glavnem vložku in sicer v poslednjem pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani.

33. Skupne zastave vpis pri dveh raznih zemljeknjižnih sodnijah, ako se od vsake teh dveh sodnij ob istem času prosi za vpis. (§. 108 obč. zemljeknj. zak.)

(Odlok iste sodnije, kateri najprej doide izvirno pismo.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice (o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevo v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo) kot odločeni glavni vložek in s knjižnim vpisom potrjeno izvirno pismo pošilja se c. k. okrajni sodniji trziški.

To se naznanja

Praesentatum. Glavni vložek.

(Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 pod redno št. 2 vknjizila zastavna pravica (iz odloka) kot odločeni glavni vložek.

(Odlok na prošnjo brez izvirnega pisma vloženo.)

Dovoljuje se zazuamba prošnje za vknjizbo (zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto, dokler doide izvirno dolžno pismo dné 10. marca 1872 na Juri Štempiharjev v zemljišni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Zaznamova se prošnja (za vknjizbo zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto, dokler doide izvirno pismo).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je zaznamovala prošnja (iz vpisa) na Juri Štempiharjev v zemljišni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin in sicer pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani.

(Odlok, ko doide izvirno pismo.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjizba (iz odloka) kot za sovložek odločeni in sicer v vrstnem redu pod redno št. 2 zaznamovane prošnje. Ob enem se odločuje:

- a) izbris te zaznambe, in
- b) zaznamba skupne zastave na posestvo v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano kot za glavni vložek odločeno.

To se z izvirnim pismom naznanja c. k. okrajni sodniji radolski, in se naznanja

Praesentatum. Sovložek.

(Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjizi se (zastavna pravica o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjev v zemljišni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin) in sicer v vrstnem redu pod redno št. 2 zaznamovane prošnje, izbriše se zaznamba te prošnje in zaznamova se (skupna zastava v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanega posestva za glavni vložek odločenega).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega dolžnega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjizila (iz vpisa) kot odločeni sovložek v vrstnem redu pod redno št. 2 vpisane zaznambe, izbrisala se je zaznamba te prošnje in zaznamovala se je (iz vpisa).

(Odlok prve sodnije.)

Določuje se, da se skupna zastava o Janez Štempiharjevi zastavni terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto zavarovani pod redno št. 2 na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu kot za glavni vložek odločenem tudi zaznamova pri mlinu, vpisanem v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisanem kot za sovložek odločenem.

To se naznanja

Praesentatum. **(Vpis.)**

Zaznamova se, da je tu pod redno št. 2 vpisana Janez Štempiharjeva terjatev v znesku 100 gld. a. v. z obrestmi po pet od sto vred tudi vknjižena pod redno št. 2 na mlinu, vpisanem v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX, za sovložek odločenem.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je zaznamovalo, da Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo služi za glavni vložek, in v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin za sovložek.

34. Vpis skupne zastave pri dveh različnih sodnijah, ako se prošnja vloži le pri eni sodnji. (§. 108 obč. zemljejknjižnega zak.)

(Odlok prve sodnije.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice (o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjevo v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano posestvo) za glavni vložek odločeno in prošnja pošilja se e. k. okrajni sodnji tržiški.

To se naznanja

Praesentatum. Glavni vložek.

(Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se zastavna pravica (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega dolžnega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjižila zastavna pravica (iz odloka) kot za glavni vložek odločeno pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani.

(Odlok druge sodnije.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba zastavne pravice (o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na Juri Štempiharjev v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin) kot za sovložek

odločeni in določuje se zaznamba skupne zastave (gledé na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X kot za glavni vložek odločeno).

To se naznanja c. k. okrajni sodnji radolški s prošnjo vred in naznanja se

Praesentatum. Sovložek.

(Vpis.)

Na podlagi dolžnega pisma dné 10. marca 1872 vknjizi se zastavna pravica (iz odloka) in zaznamova se vkupna zastava (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega dolžnega pisma se je pod redno št. 2 na bremenom odločeni strani vknjizila zastavna pravica (iz odloka) kot za sovložek odločeni, in zaznamovala se vkupna zastava (iz odloka).

(Odlok prve sodnije.)

(Ravno tako, kakor se glasi odlok prve sodnije ad 33.)

Praesentatum. (Vpis.)

(Ravno tako, kakor se glasi vpis prve sodnije ad 33.)

(Potrdba knjižnega vpisa.)

(Enako potrdbi prve sodnije ad 33.)

35. Izbris vknjižbe zastavne pravice v sovložku vsled razsodbe druge stopinje. (§§. 109, 133 obč. zemljeknj. zak.)

(Odlok.)

C. k. nadsodnija je z razsodbo dné Na podlagi te razsodbe zaukazuje se zaznamba izbrisa (zastavne pravice na Juri Štempiharjev v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisani mlin o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto pod redno št. 2 vknjizene).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi nadsodnijske razsodbe dné zaznamova se izbris (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je na podlagi nadsodnijske razsodbe dné . . . pod redno št. 2 zaznamoval izbris (iz odloka).

(Poročilo zemljeknjižnega urada.)

Zoper odlok dné 10. marca 1872, št. 100, vročen Janezu Štempiharju iz Mlinega, dné 15. marca 1872 se do dandanes ni nihče pritožil.

(Odlok.)

Ker je nadsodnijska razsodba dné zadobila pravno moč, zaukazuje se vknjizba v zemljiščni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisanem mlinu pod redno št. 3 zaznamovanega izbrisa

(pod redno št. 2 vknjižene zastavne pravice o Janez Štempiharjevi terjatvi z znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto.) izbris te zaznambe, pod redno št. 2 zaznamovane vkupne zastave in pod redno št. 4 zaznamovane pritožbe.

To se naznanja c. k. okrajni sodnji radolski nanašaje se na vknjižbo zastavne pravice o isti terjatvi na posestvu v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano in za glavni vložek odločeno, in naznanja se

Praesentatum. (Vpis.)

Vknjiži se pod redno št. 3 zaznamovani izbris (iz odloka) izbris se pod redno št. 2 zaznamovana skupna zastava in pod redno št. 4 zaznamovana pritožba.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Vsled tega odloka se je vknjižil v zemljišni knjigi tržiške grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisanem mlinu pod redno št. 2 zaznamovani izbris (iz odloka) in izbrisala se je pod redno št. 2 zaznamovana skupna zastava in pod redno št. 4 zaznamovana pritožba.

(Odlok sodnije glavnega vložka.)

Vsled odloka c. k. okrajne sodnije tržiške dne 10. marca 1872, št. 100 zaukazuje se izbris skupne zastave (na Juri Štempiharjevem v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu pod redno št. 2) zaznamovane, kakor tudi zaznambe »glavni vložek« (pri zastavni pravici pod redno št. 2 o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto vknjiženi).

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Izbris se skupna zastava (iz odloka) zaznamovana, in zaznamba »glavni vložek« (iz odloka).

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je izbrisala skupna zastava (iz odloka) zaznamovana in zaznamba »glavni vložek« (iz odloka).

36. Izbris zastavne pravice v glavnem vložku, ako ista sodnija v sovložke vpisuje, in ako se pri novem glavnem vložku spremembam o vkupni zastavi odmeni poseben list.

(§§. 112, 113 obč. zemljeknj. zak.)

(Odlok.)

Na podlagi te izreke dne 1. marca 1872 dovoljuje se vknjižba izbrisa (zastavne pravice na Juri Štempiharjevem v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto pod redno št. 2 vknjižene) in se zaukazuje:

- a) izbris zaznambe »glavni vložek« in skupne zastave,
- b) zaznamba izbrisa zastavne pravice pri celem zemljišči, vpisanem v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. sovložku XXX.

- c) prenos vpisov na skupno zastavo izprošenih namreč:
v vložek XXX, ki zdaj velja za glavni vložek,
d) naprava posebnega lista za spremembe na skupni zastavi pri
tem vložku, in
e) zaznamba »glavni vložek« v sovložku XXX.
To se naznanja

Praesentatum. (Vpis v stari glavni vložek.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 vknjiži se izbris (iz odloka) izbríše se zaznamba »glavni vložek« in skupna zastava in prenesejo se izprošeni vpisi namreč: na spremembam odločeni, zdaj za glavni vložek odmenjeni pri vložku XXX napravljeni list.

(Vpisi v novi glavni vložek.)

Na prvo mesto vpisa zastavne terjatve se ima zaznamovati: Glavni vložek, in se po vrsti vpisuje:

Praesentatum.

Zaznamova se izbris (zastavne pravice na Juri Štempiharjevem v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XX vpisanem posestvu kot glavnem vložku o Janez Štempiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto pod redno št. 2 vknjižene), poraba tega vložka za glavni vložek in naprava lista za spremembe na tu pod redno št. vpisani skupni zastavi.

Na listu »spremembe na skupni zastavi vpisani v« se vpisuje.

Praesentatum.

Iz vložka X dozdej za glavni vložek rabljenega namreč iz zemljiščne knjige blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vpisanega posestva predejejo se sledeči vpisi:

Praesentatum. (Vpis v sovložku.)

Zaznamova se izbris (iz vpisa) in rabljenja vložka XXX namreč v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vpisano celo zemljišče za glavni vložek.

(Potrdba vpisa.)

Na podlagi izreke dné 10. marca 1872 se je vsled odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjižil izbris (iz odloka) kot glavni vložek in zaznamoval se je izbris zastavne pravice pri celem zemljišči, vpisanem v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XXX vpisanem kot za sovložek odločenem in sicer pod redno št. 2; potem se je ravno ondi rabljenje vložka XXX zaznamovalo za glavni vložek in naposled so se vpisi na skupej zastavljeno, v zemljiščni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. v vložku X vpisano posestvo izprošeni predjali na list napravljen pri novem glavnem vložku XXX namreč pri celem zemljišči, vpisanem v zemljiščni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1.

37. Zaznamba skupne zastave, ktera je bila dovoljena pred veljavnostjo obč. zemljknj. zak. (§. 117 obč. zemljknj. zak.)

(Odlok.)

Na podlagi odstopnega pisma dné 10. marca 1872 dovoljuje se vknjižba predevka (Janez Štempiharjeve, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisanem posestvu z dolžnim pismom dné 1. januarja 1872 pod redno št. 2 zavarovane zastavne terjatve v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto za Tomaža Štempiharja) in veleva se:

- a) zaznamba skupne zastave te terjatve na celo zemljišče, vpisano v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XXX s pristavkom, da ima vložek X namreč posestvo, vpisano v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. služiti za glavni vložek in vložek XXX namreč celo posestvo, vpisano v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. za sovložek in
- b) predevka podzastavne pravice (na tej na posestvu vpisanem v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XXX pod redno št. 2 vpisani terjatvi) v glavni vložek.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis v glavnem vložku.)

Na podlagi odstopnega pisma dné 10. marca 1872 vknjiži se predevka podzastavne pravice (iz odloka), zaznamova se poraba tega vložka za glavni vložek in skupna zastava na v zemljišni knjigi radolske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku XXX vpisano celo posestvo kot sovložek in predene se podzastavna pravica (iz odloka) v glavni vložek.

Vpisu skupne zastave se pristavi »glavni vložek«.

(Vpis v sovložek.)

Vpisu skupne zastave je pridjati »sovložek«.

Praesentatum.

Zaznamova se skupna zastava pod redno št. 2 zavarovane zastavne terjatve v znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto na posestvo, v zemljišni knjigi blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X vpisano kot glavni vložek in predene se (iz odloka) v glavni vložek.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi tega odstopnega pisma se je vsled odloka dné 10. marca 1872 št. 100, pod redno št. 2 vknjižil predevka podzastavne pravice (iz odloka), zaznamova se skupna zastava kakor porabljenje vložka XXX za glavni vložek in vložka X za sovložek v glavnem vložku s vknjižbo vred, potem v sovložku pod redno št. 2, in predjala se je podzastavna pravica v glavni vložek.

38. Umrtvitev zastavne terjatve. (§. 121 obč. zemlje-
knjižnega zakonika).

(Odlok.)

Ker je v razglasu dné postavljeni obrok zastonj minil, dovo-
ljuje se umrtvitev na (Juri Štampiharjevem v zemljišni knjigi blejske
grajščine urb. št. 1. rekt št. 1. vložku X vpisanem posestvu) pod redno
št. 2 vpisane vknjižbe zastavne pravice o Janez Štampiharjevi terjatvi v
znesku 100 gld. a. v. in obrestih po pet od sto, in vknjižba izbrisa te
zastavne pravice.

To se naznanja

Praesentatum, (Vpis.)

Na podlagi odloka dné 10. marca 1872, št. 100 vknjiži se (izbris
zastavne pravice o Janez Štampiharjevi terjatvi v znesku 100 gld. a. v.
in obrestih po pet od sto).

(Potrdba vpisa.)

Na podlagi tega odloka se je vknjižil (iz vpisa) pod redno št. 2 na
(iz odloka.)

39. Vpis, ako druga stopinja odvratilni odlok prenaredi.
(§. 132 obč. zemljeknj. zak.)

(Odlok.)

C. k. nadsodnija je z odločbo dné

Vsled te odločbe se veleva:

- a) na podlagi odstopne pogodbe dné 10. marca 1872 vknjižba
lastninske pravice (na posestvo, vpisano v zemljišni knjigi
blejske grajščine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X za Jurja
Štampiharja v vrstnem redu pod redno št. 2 zaznamovanega
odvrčila), in
- b) izbris zaznambe tega odvrčila.

To se naznanja

Praesentatum, (Vpis.)

Na podlagi odstopne pogodbe dné 10. marca 1872 vknjiži se (iz
odloka) in izbrise se zaznamba tega odvrčila.

(Potrdba knjižnega vpisa.)

Na podlagi te odstopne pogodbe se je vsled odločbe c. k. nadsod-
nije dné na odlok c. k. okrajne sodnije radolske dné 10. marca
1872, št. 100 vknjižila lastninska pravica (iz odloka), in izbrisala se je
zaznamba tega odvrčila.

40. Izbris, ako druga stopinja izbris ovrže. (§. 133
obč. zemljeknj. zak.)

(Odlok.)

C. k. nadsodnija je z odločbo dné

Vsled te odločbe veleva se:

- a) vknjižba izbrisa (pod redno št. 2 vpisanega izbrisa lastninske pravice na posestvo, vpisano v zemljiščni knjigi blejske grajsčine urb. št. 1. rekt. št. 1. vložku X za Jurja Štempiharja);
- b) izbris pod redno št. 2 zaznamovane pritožbe.

To se naznanja

Praesentatum. (Vpis.)

Na podlagi nadsodnijske odločbe dné vknjiži se izbris (iz odloka) in izbrise se pod redno št. 2 zaznamovana pritožba.

(Potrdba vpisa.)

Vsled tega odloka se je na podlagi nadsodnijske odločbe dné vknjižil izbris (iz odloka), in izbrisala se je pod redno št. 2 zaznamovana pritožba.

K a z a l o.

	Stran.
1. Vpis lastninske pravice (Eintragung des Eigentumsrechtes.)	81
2. Vknjižba solastninske pravice (Einverleibung des Miteigentumsrechtes.)	82
3. Zaznamba fidejkomisne lastnosti in vknjižba lastninske pravice fidejkomisnega dediča (Anmerkung der fideikommisnarischen Eigenschaft und Einverleibung des Eigentumsrechtes des fideikommisnarischen Erben.)	82
4. Zaznamba postavljenja namestnega dediča in vknjižba lastninske pravice postavljenega dediča (Anmerkung der Substitution und Einverleibung des Eigentumsrechtes des Instituteten.)	83
5. Oddružitev od dolga prostega zemljišča (Abtrennung von einem lastenfreien Grundstück.)	84
6. Odpis in pripis v knjigah dveh sodnij (Ab- und Zuschreibung in den Büchern zweier Gerichte.)	85
7. Vpis zastavne pravice (Eintragung des Pfandrechtes.)	87
8. Vknjižba izvršilne zastavne pravice (Eintragung des exek. Pfandrechtes)	88
9. Izvršba o interjavi zastavne terjatve (Exekution zur Einbringung einer Hypothekarforderung.)	89
10. Vpis zastavne pravice do najvišje svote in zmanjšanja svote (Eintragung des Pfandrechtes bis zu einem Höchstbetrage und Herabminderung des Letzteren.)	89
11. Prenos zastavne pravice (Uebertragung des Pfandrechtes.)	90
12. Vpis zastavne pravice za dedičevega upnika (Eintragung des Pfandrechtes für den Gläubiger eines Erben)	91
13. Izbris zastavne pravice (Löschung des Pfandrechtes.)	91
14. Izbris brezknjižno prenešene zastavne terjatve z omejeno močjo na podzastavne upnike (Löschung einer ausserbüchlich übertragenen Hypothekarforderung mit beschränkter Wirkung gegen die Afterspfandgläubiger.)	92
15. Opravičba predznanbe (Rechtfertigung einer Vormerkung.)	92

16. Izbris predznanbe zaradi njene neopravičbe ali zaradi naznanila po do-
ločbi §. 47 obč. zemljk. zak. 93
(Löschung einer Vormerkung wegen unterbliebener Rechtfertigung
oder im Falle der Anzeige nach §. 47 a. G. O.)
17. Zaznamba na podlagi §. 48 obč. zemljk. zak. navedene razsodbe
(Anmerkung auf Grund des im §. 48 a. G. O. bezeichneten Erkenntnisses.) 94
18. Vknjižba izgovorjenega užitka in služnosti 94
(Einverleibung eines Ausgedingtes und einer Dienstbarkeit.)
19. Prepuščenje predstva 95
(Einräumung des Vorranges.)
20. Zaznamba nedoletnosti in izbris te zaznambe 95
(Anmerkung der Minderjährigkeit und Löschung dieser Anmerkung.)
21. Zaznamba vrstnega redú in njega izbris zaradi preteklega obroka 96
(Anmerkung der Rangordnung und Löschung derselben wegen Ablauf
der Frist.)
22. Vknjižba na mestu zaznamovanega vrstnega redú 97
(Einverleibung an der Stelle einer angemerkten Rangordnung.)
23. Zaznamba zastavne tožbe na prošnjo pravnega sodišča 97
(Anmerkung der Hypothekarklage über Ersuchen des Prozessgerichtes.)
24. Prepisna zaznamba 98
(Streitanmerkung.)
25. Vknjižba priposestovane pravice v slučaju §. 71 obč. zemljk. zak.
(Einverleibung eines ersessenen Rechtes im Falle des §. 71 a. G. O.) 98
26. Zaznamba razglašenega konkurza in izbris te zaznambe 98
(Anmerkung des Concurses und Löschung dieser Anmerkung.)
27. Zaznamba „dokler doide izvirno pismo“, ako se v donos izvirnega
pisma postavlja kak obrok, zaznamba zaznamovanega izbrisa zaradi
zamujenega obroka in vknjižba, ako se izvirno pismo v postavljenem
ali podaljšanem obroku vloží 99
(Anmerkung bis zum Einlangen des Originals im Falle der Ertheilung
einer Frist, Löschung der Anmerkung wegen versäumter Frist und
Einverleibung im Falle der eingehaltenen Frist.)
28. Zaznamba odvrátila prošnje in izbris zaznambe 101
(Anmerkung der Abweisung eines Gesuches u. Löschung der Anmerkung.)
29. Vpis, ako ob enem doide več prošenj v isti knjigovpisni stvari 101
(Eintragung im Falle der Gleichzeitigkeit.)
30. Popravek kake pri vpisovanju storjene pomote 102
(Berichtigung eines bei der Eintragung begangenen Fehlers.)
- 30 1/2. Poverilo prepisov, pisemski zbirki odločenih 102
(Vidimirung der für die Urkundensammlung bestimmten Abschriften.)
31. Vpis skupne zastave v glavni vložek in sovložek pri isti sodnji 102
(Eintragung einer Simultanhypothek in einer Haupt- und einer Neben-
einlage bei demselben Gerichte.)
32. Ustanovitev skupne zastave po raztezi zastavne pravice na nov zem-
ljk. vložek 103
(Begründung einer Simultanhypothek durch Ausdehnung des Pfand-
rechtes auf ein neues Hypothekarobject.)
33. Skupne zastave vpis pri dveh raznih zemljk. vložkih, ako se
od vsake teh dveh sodnij ob istem času prosi vpis 104
(Eintragung einer Simultanhypothek bei zwei verschiedenen Grund-
buchgerichten, wenn die Eintragung bei jedem dieser beiden Gerichte
gleichzeitig begehrt wird.)
34. Vpis skupne zastave pri dveh različnih sodnijah, ako se prošnja vloží
le pri eni sodnji 106
(Eintragung einer Simultanhypothek bei zwei verschiedenen Gerichten,
wenn das Gesuch nur bei einem derselben überreicht wurde.)

35. Izbris vknjižbe zastavne pravice v sovložku vsled razsodbe druge stopinje (Löschung einer Pfandrechteinverleibung in der Nebeneinlage in Folge der Entscheidung der zweiten Instanz.) 107
36. Izbris zastavne pravice v glavnem vložku, ako ista sodnija v sovložke vpisuje, in ako se pri novem glavnem vložku spremembam o vkupni zastavi odmeni poseben list 108
(Löschung des Pfandrechtes in der Haupteinlage, wenn die Nebeneinlagen bei demselben Gerichte geführt werden, und bei der neuen Haupteinlage ein besonderes Blatt für Veränderungen an der Simultanhypothek eröffnet wird.)
37. Zaznamba skupne zastave, ktera je bila dovoljena pred veljavnostjo obē. zemljeknj. zak. 110
(Anmerkung der Simultanhaftung hinsichtlich einer vor der Wirksamkeit des a. G. G. begründeten Simultanhypothek.)
38. Umrtvitev zastavne terjatve 111
(Amortisation einer Hypothekarforderung.)
39. Vpis, ako druga stopinja odvracilni odlok pre naredi 111
(Eintragung in Folge einer in 2. Instanz erfolgten Abänderung eines abweislichen Bescheides.)
40. Izbris, ako drugo stopinja izbris ovrže 111
(Eintragung im Falle einer in 2. Instanz aufgehobenen Löschung.)

Vpisanje zemljiščnih kosov na podlagi izpiska davkovskega katastra v zemljiščne knjige.

Č. k. okrajna sodnija v Brunovem je z odlokom dné 20. aprila 1871, št. 1301 na Štefan J-ovo prošnjo na podlagi katastralnega izpiska c. k. davkarije brunovske pri posestvu hiš. št. 35, 36 in 47 v W. dovolila zemljeknjižni vpis vsled tega izpiska po novi meri k temu posestvu spadajočih zemljiščnih kosov po vrsti obdelovanja in krajepisnih številkah v skupni meri 55 oralov 202 □ sežnjev. Č. k. nadsodnija češka je zoper ta odlok podano pritožbo B-skega benediktinskega samostana z odločbo dné 13. oktobra 1871, št. 37593 odvrnila, ker so bili vsled odloka, zoper kterega se je pritožba podala, odmerjeni kosovi k omenjenemu posestvu po novomernem izpisku spadajoči po vrsti obdelovanja le samo zaznamovani oziroma naštet, in ker je konečni odlok dné 10. grudna 1870, št. 3404 kot razsodba v pravdi zastran motenja posesti le zgol začasno vodilo za zadnjo dejansko posest in nima nikakoršne moči na vprašanje o lastnini.

V dosojnem prizivu zoper enakošna odloka 1. in 2. stopinje se je dokazovalo, da se takošno zaznamovanje ne vjema

z dandanas veljavnimi postavami, ter je škodljivo poglavitnemu pravilu očitnosti zemljiščnih knjig.

Takošno vpisanje bi se smelo le dovoliti, ako bi se dokazala istost zemljiščnih kosov z zemljeknjižno stvarjo v zemljiščni knjigi vpisano; nova katastralna mera opira se na lastne povedbe, ktere o lastninskih pravicah ničesar ne dokazujejo, tedaj se na podlagi takošnega izpiska posamezni kosi za pritiklino kakega posestva tudi zemljeknjižno vpisovati ne smejo, in napačno je mnenje c. k. nadsodnije, da se s tem le vrsta obdelovanja zaznamova.

Vpisalo se je tembolj zbog tega, da se pokaže, da so navedeni zemljiščni kosi posestvu v last pripisani, in nasledek vpisa je bila tožba na pripoznanje lastnine odmerjenega kosa št. 1977.

Takošni vpisi so najboljši pripomoček, nerazločenim lastninskim pravicam veljavo zadobiti in posestnika pripraviti ob vse posestne pravice.

C. k. najvišja sodnija vendar ni vslišala tega preglednega priziva, ker se ne razvidi, da so bile po izprošenem zaznamovanji zemljiščnih kosov, k posestvu št. 35, 36 in 37 v novem katastru pripisanih poškodovane stvarne in knjižne pravice B-skega samostana, posebno, ko se je tudi po odvračilu od Štefana J. zoper benediktinski samostan zastran zemljiščnega kosa št. 1977 podane tožbe zastran motenja posesti le od zadnjega zahtevana dejanska posest tega kosa Štefanu J. odsodila, tedaj B-skemu samostanu pomanjkuje pravice do prošnje v misel vzeto zaznamovanje s pritožbo spodbijati.

(Odločba najvišje sodnije dné 9. januarja 1872, št. 40.)

Prestopke kazenske postave po nedoraslih vsled §. 273 imajo le cesarske politične (varstvene) oblastnije kaznovati, ne pa županije.

Okrajna sodnija je na P. S-ovo zatožbo edenajstletnega fanta E. H. krivega spoznala prestopka zoper telesno varnost

po §. 411 kaz. postave in zoper varnost poštenja po §. 496 kaz. postave, ker je dné 15. junija 1871 nedoraslega zatožnikovega sina očitno lahko poškodoval in zatožnika „tatu“ imenoval. Okrajna sodnija se vendar z obzirom na obtoženčevo nedoraslost ni spuščala v vprašanje kaznovanja ter je spise poslala občinskemu predstojniku v H. v daljše raynanje s fantom v smislu §. 273 kaz. postave.

Občinski predstojnik je na to vpeljal redno kazensko obravnavo in je dečka z rzsodbo dné 21. julija 1871 zavoljo prestopkov §§. 411 in 496 kaz. postave po določbi §. 273 te postave obsodil v triurni zapor.

Zoper to se je oče obsojenca na okrajnega poglavarja pritožil, in v svoji pritožbi povdarjal, da njegov še čisto mlad sin, ki še v šolo hodi, ne more zapasti navadnemu oblastnijskemu kaznovanju, da tudi tožnikov sin kazni zapade, in da bi se bil vtegnil ves prigodek poravnati s pokreganjem obeh dečkov.

Okrajni poglavar je potrdil kazensko rzsodbo občinskega predstojništva zarad tega, ker je bil E. H. s pravnoveljavno rzsodbo okrajne sodnije omenjenega prestopka za krivega spoznan in ker so za krivčevo kaznovanje po §. 273 kaz. post. policijski organi pristojni.

Na daljšo pritožbo je tudi namestništvo rzsodbo v veljavi ohranilo in sicer zarad tega, ker se oče obsojenega dečka, kakor se iz obravnavnih spisov kaže, brani, ga sam primerno kaznovati.

Ministerstvo notrajnih zadev je na podani priziv dné 27. januarja 1872, št. 17454 spoznalo, kakor sledi:

Na E. H-ovo pritožbo se iz službene dolžnosti ovržejo zoper nedoraslega pritožnikovega sina enakega imena enoglasne kazenske rzsodbe občinskega predstojništva, okrajnega glavarja in namestništva, s kterimi je bil ta deček zavoljo prestopka §§. 411 in 496 kaz. post. v triurni zapor obsojen in okrajnemu glavarju se prepusti, po okoljščinah nedorasleca po §. 273 kaz. postave pokoriti in poskrbeti, česar je treba.

Od dveh stopinj potrjena kazenska razsodba občinskega predstojništva je nepostavna, ker občinsko predstojništvo ni bilo pristojno, obdolženca kaznovati, kajti tu gre za prestopok kazenske postave, v takih primerljajih pa občinsko predstojništvo po §. 62 obč. reda ni upravičeno kaznovati.

Za ono pokorjenje in naredbe, ki so pri pristopkih kazenske postave po nedoraslih vsled §. 273 te postave varnostni oblastniji prihranjene, so le cesarske politične oblastnije pristojne, ktere v takošnih primerljajih nimajo uradovati namesto sodnije in tedaj tudi ne po predpisih in oblikah kazenskega ravnanja in z izdajo kazenske razsodbe, temuč kot policijska oblastnija.

Iz teh razlogov se morajo ovreči izdane kazenske razsodbe.

Priče ustne poslednje vol e zapustnikove se sme o tudi zaslišati po priso ilu zapuščine na podlagi postavnega nasledstva.

C. k. mestno-odredjena sodnija v Novem Sandecu z odlokom dné 1. marca 1871, št. 1203 ni dovolila v Jožef M-ovo prošnjo za zaslišbo prič o zapopadku Jeronim M-ovega poslednjevoljnega izrečenja, ter je prošnjiku pravno pot odkazala, ker se je Jeronim M-ova zapuščina z okrajnosodnijskim dekretom dné 31. grudna 1857 na podlagi postavnega nasledstva že bila prisodila.

C. k. nadsodnija v Krakovu je z odločbo dné 24. novembra 1871, št. 18083 Jožef M-ovo pritožbo zoper ta odlok podano odvrnila zarad tega, ker se gledé na to, da se v pričujočem slučaji po storjeni prisodbi zapuščine ni dobila nobena pismena izreka poslednje volje, tu ne prilega določba §. 180 ces. patenta dné 9. avgusta 1854, in ker vrh tega ne more biti veljavna v pričo dveh mož in treh žensk storjena poslednja volja.

Jožef M. je v prizivu na najvišjo sodnijo trdil, da se ima, akoravno besede dotične določbe §. 180 ces. patenta dné

9. avgusta 1854 vtegnejo imeti le primerljaj pozneje dobljenega pismenega naročila poslednje volje pred očmi, ta določba vsled analogije vendar tudi obračati na ta slučaj, ker se ne gledé na to, da ga poseben vzrok, zakaj bi se moglo z ustmeno poslednjo voljo drugače ravnati, ne prepriča, mora tudi premisliti, da je po §. 65 navedenega patenta sodnija sama o naznanilu kakega ustnega poslednjega naročila uredoma vezana, ga pozvedeti ter razglasiti.

C. k. najvišja sodnija je pa v ta priziv dovoljvša navedeno prošnjo vslušala, odloka nižjih sodnij spremenila in c. k. mestno-odredjeni okrajni sodniji v Novem Sandecu ukazala, zaslišati v tej prošnji naznanjene priče poslednjega naročila umrlega Jeronima M., kar zadeva zapopadek s spolnovanjem določbe §. 66 ces. patenta dné 9. avgusta 1854, št. 208 drž. zak., in potem storiti, kar je treba.

Razlogi:

Okoljščina, da je bila Jeronim M-ova zapuščina postavnim dedičem že pred vložbo v misel vzete prošnje prisojena, ne ovira z obzirom na določbo §. 180 ces. patenta dné 9. avgusta 1854 izpolnitve te prošnje, pa tudi nadsodnijskemu mnenju, da se ima ta določba obračati le na pismena poslednja naročila, se ne more pristopiti, ker takošen razloček ni vtrjen niti v besedi, niti v smislu te postavne določbe, in ker se mora razun tega tudi še premisliti, da ima po §. 65 navedenega ces. patenta zbog tega, ker se je ustmeno poslednje naročilo naznanilo, sodnija sama dolžnost, ga iz službene dolžnosti pozvedeti in razglasiti.

Ravno tako netehten je drugi razlog, na kterega se nadsodnija opira, da so namreč med pričami, ki bi se imele zaslišati, tudi tri ženske, ker se zdaj nima prevdarjati vprašanje o dokazni moči takošnih izpovedeb prič.

(Odločba najvišje sodnije dné 13. decembra 1871, št. 14699.)

Prestopka §. 314 kaz. zak. se zakrivijo stariši, kateri svoje otroke iz šole peljejo, kadar šolski oglednik šolo nadzoruje.

Ko je dné 1. aprila 1870 začasni okrajni šolski oglednik D. pri sv. Mihaelu ondešnjo šolo pregledoval in nazoče otroke izpraševal, pride v šolsko sobo več ženstva, namreč máter in drugih bližnjih žlahtnic nekih otrok ter jih odpelje iz šole, sicer pa nikakor oglednika ne razžali. Otroke so bajé odpeljale iz šole zaradi tega, ker je bil do sedaj vedno kak duhovnik pri preskušnjah, sedaj ga pa ni bilo, in akoravno je šolski oglednik ženske, ktere so ga kot takega spoznale, povabil, da naj ostanejo v šoli in izpraševanje poslušajo.

C. k. okrajna sodnija v Dobrosoli je dotične ženske prestopka vtikanja v izvršbo javnih služeb po §. 314 kaz. postave za krive spoznala.

C. k. nadsodnija v Inšpruku je z razsodbo dné 11. maja 1870, št. 1402 — gledé na to, da se odpeljanje učencev iz šole z namenom, izogniti se preskušnji, že samo za se ravno tako ne more imeti za prestopok §. 314 kaz. postave, kakor ne, ako bi se učencem že naprej v šolo iti prepovedalo, in to posebno takrat ne, ako lastni stariši otroke iz šole odpeljejo, ali take osebe, ktere imajo pravico nad otroci čuvati, ker to ne zadeva več vtikanja v tuje zadeve, temuč v svojo lastno reč — pritožbo obsojencev potrdila, in jih dolženega prestopka §. 314 kaz. post. za nekrive spoznala.

Na pritožbo c. k. državnega pravdníštva je c. k. najvišja sodnija na Dunaji z razsodbo dné 21. junija 1870, št. 7251 — uvaževaje, da po §. 9 postave dné 25. maja 1868, št. 48 drž. zak. država prva čuje nad šolstvom po ministerstvu za nauk, in da so bili vsled tega po ukazu tega ministerstva dné 10. februarja 1869, št. 19 drž. zak. §. 5 za Tirolsko postavljeni začasni okrajni šolski nadgledniki izvlasti tudi v ta namen, da šole pregledujejo in da so se jim dala tudi primerna vodila, — uvaževaje, da okrajní šolski nadgledniki gotovo spadajo k onim uradnim organom, katerih osobo in

oziroma katerih službo posebno branijo kazenske postave; — gledé na to, da se po obtoženkah obstano odpeljanje otrok iz šole med šolskim ogledovanjem in otroškim izpraševanjem pokaže kot vtikanje, katero gotovo meri na to, omenjenega uradnika v spolnovanji njegove službe motiti in ovirati, katero dejanje tedaj po §. 314 kaz. postave kaznjivi prestopok brezoblastnega vtikanja v izvrševanje javne službe ustanovlja; gledé na to, da osobna zveza obtoženk z otroci, po kateri so upravičene, otroško obnašanje zunaj šole določevati, jim ne more dajati pravice, postavi nasprotno ovirati državne naprave in opravila oblastnijskih organov — razsodbo c. k. okrajne sodnije v Dobrosoli dné 12. aprila 1870, št. 178 po celem obsežku potrdila.

Lastnik sme svojo zemljiščno parcelo rabiti tudi na nepriliko mejača, dokler ta ni zadobil pravice, to prepovedati.

Mestna občina P-ska je lastnica kosa polja, kateri se neposrednje meji s E-skim posestvom, na katerem je bila ena lakirnica in firnežarnica in tudi ena krčma.

Mestna občina je ta kos polja rabila za mestno smetišče, in v tem je E. zagledal motenje svoje posesti pri lakiranji, firnežarjenji in krčmarjenji, ter je zoper P-sko občino vložil tožbo na odstranjenje tega dozdevnega motenja v posesti. Prva sodnijà je tožnika naravnost zavrnila in ga obsodila na povračilo sodnjih stroškov; nadsodnija pa po tožbinem zahtevanju spoznala, in sodnje stroške obeh strank obotala.

C. k. najvišja sodnija je vendar potrdila prvosodnji odlok iz sledečih razlogov:

Tožnik ne spodbija tega, da je mestna občina P-ska postala lastnica omenjenega kosa polja.

Kot taka ima mestna občina P-ska vsled §. 354 obč. drž. zak. tudi pravico, ta kos polja rabiti za mestno smetišče, in motenje tožnikove posesti pri lakiranji, firnežarjenji in krčmarjenji na tožnikovem posestvu, katero se neposrednje

meji z mestnim kosom polja, bi se le najti vtegnilo, ako bi bil tožnik dokazal, da je toženi mestni občini nasproti po §. 313 obč. drž. zak. v posesti prepovedne pravice. Tega pa tožnik še celo ni trdil. Če je pa tožena mestna občina s porabo omenjenega kosa polja za smetišče, s čemur je bil tožnik pri lakiranji, firnežarjenji in krčmarjenji moten, oziroma škodovan, postavno mero svojih lastninskih pravic prestopila (§§. 364 in 1305 obč. drž. zak.), je to vprašanje, ki ne spada k ravnanju o motenji posesti, temuč se mora po redni pravni poti rešiti.

(Odločba najvišje sodnije dné 26. okt. 1871, št. 12188.)

V pravadah zavoljo motenja posesti nima vstavljalne moči pritožba zoper odlok, s katerim je bila globa za zapadlo izrečena.

C. k. okrajna sodnija P-ska je na podlagi pravnoveljavnega konečnega odloka, s katerim se je A-u velelo, B-ovo posest v prejšni stan vrniti, z odlokom dné 30. avgusta 1870, št. 6478 izrekla, da je A. zapadel zažugani globi v znesku 80 gl., in mu zaukazala, moteno posest v 8 dneh vrniti v prejšni stan, ako se hoče izogniti na 100 gl. povišani globi.

C. k. nadsodnija praška je z odločbo dné 3. oktobra 1871, št. 32670 okrajnosodnijski odlok spremenila in B-ovo prošnjo za izvršbo kot prezgodaj podano zavrgla, ker je A. zoper odlok dné 23. julija 1871, št. 2547, s katerim mu je bilo zaukazano, moteno posest v 8 dneh vrniti v prejšni stan, ako se hoče ogniti globe v znesku 80 gl., pritožbo vložil, ker pritožba ob času vložbe B-ove prošnje za izvršbo še ni bila dognana, ta pa izvršitev spodbijanega odloka vsakakor ovira, ko izrek na zapad globe, kar se samo po sebi umé, zahteva izrekovo pravnoveljavnost o zažuganji globe, in se zbog tekoče pritožbe pritožniku za izvršitev njemu naložene dolžnosti odločeni obrok kot zamujen šteti ne more.

C. k. najvišja sodnija je vslišala B-ov pregledni priziv ter nadsodnijsko odločbo spremenivši odlok c. k. okrajne sodnije v P. potrdila, ker pritožbe po določbi dvornega sklepa dné 7. aprila 1785, št. 405, patenta dné 1. julija 1790, št. 459 zbirka pravosodnih postav navadno nimajo zadrževalne moči, razun tega se v pravadah o motenji posesti po §. 18 ces. ukaza dné 27. oktobra 1849, št. 12 držav. zak. izvršba ne ovira tudi ne po pritožbi zoper izrek, toraj se zgoraj navedeni odlok c. k. okrajne sodnije v P., s katerim se je o izvršenji odloka dné 23. julija 1871, št. 2547 in med tem, ko je bila pritožba podana, izvršba nadaljevala, nikakor ne more šteti za prezgodaj vložen.

(Odločba najvišje sodnije dné 17. januarja 1872, št. 15096.)

Zaznamba prepirnosti je pripustljiva gledé na toženo neveljavnost vknjižene listine, naj se praša za stvarno ali za osobno pravo.

Deželna sodnija v Pragi je na prošnjo Amalije E. z odlokom dné 4. aprila 1871 dovolila zaznambo vložene tožbe zastran neveljavnosti enega odstavka kupne pogodbe dné 25. aprila 1868 pri Albert G-ovem, v mestnih bukvah št. 1428, II vpisanem posestvu. C. k. nadsodnija Češka je z odločbo dné 21. maja 1871, št. 16262 odbila Albert G-ovo pritožbo zoper ta odlok podano, v kateri je on trdil, da zaznamovana tožba ni stvarna, ker se ž njo le dokazuje neveljavnost pobotnice zastran ostale kupnine od 10563 gld., ker §. 33 deželno-knjižnega reda dopušča zaznambo prepirnosti pri vpisanih pogodbah, in ne dostavlja nikake omejitve, zadeva li to spodbijanje stvarne pravice ali cele pogodbe ali le enega njenega dela.

Tudi najvišja sodnija je priziv zoper ti enakošni odločbi nižjih sodnij podani zavrgla, ker zaznamba tožbe v dovoljeni od nižjih stopinj dobi svoje opravičenje v dvornem dekretu dné 28. avgusta 1818, št. 1488 odstavek 4 zbirke pravosod-

nih postav, ko se spodbija veljavnost enega dela v zemljiščni knjigi vpisane pogodbe in postava kaj več ne terja za dovolitev zaznambe prepirnosti.

(Odločba najvišje sodnije dné 10. avgusta 1871, št. 9753.)

Zastarenje menjice na Ogrskem izdane, pa na Dunaji sprejete se ima soditi po avstrijskem menbenem pravu.

Toženec Atila U. je vgovarjal zoper njemu vročeni plačilni nalog zastran 1470 gld. na podlagi menjice v Požunu dné 15. aprila 1864 od Hermana E. izdane, nanj (toženca) v Požunu potegnjene, v Beču v treh letih a dato plačljive, in od Hermana E. v Požunu dné 2. julija 1867 na tožnico Franjo I. prenešene:

1. da je menjično pravo zoper njega kot prejemnika zgubilo veljavnost, ker se menjica zapadli čas v stanovanji ni predložila (odstavek 43 menj. reda);

2. da je bil dné 28. avgusta 1868 konkurz njegovega premoženja razglašen, ki je bil potem po plačilu napovedajočih upnikov preklican, in da je bilo vzetje menjice še le po razglašenem konkurzu na toženo menjico zapisano, torej takrat, kadar se on po ogrskih postavah ni mogel zavezovati z menjico, naposled

3. da je menjično pravo po ogrskih postavah, ki so tu edino merodajne, ker sta on in tožnica ogrska državljana, po zastarenji zgubila moč, ko je bila menjica še le po preteku dveh let po zapadnem dnevu s tožbo terjana.

Na te vgovore se vendar ni oziralo in zoper toženca dovoljeni plačilni nalog je bil z enakošnimi odločbami sploh v veljavi ohranjen.

Tudi c. k. najvišja sodnija ni toženčevega priziva vslišala. Razlogi:

Po odstavkih 84 in 85 menj. reda, kakor tudi po §§. 36 in 37 obč. drž. zak. gre v pričujočem slučaju za to, kje da je bila izreka, iz ktere se hoče izpeljati toženčeva zaveza,

plačati znesek menjice, od toženca izdana, kje da je tedaj toženec besedi „sprejel“, ki se na menjici nahaja, svoje ime pripisal.

Toženčevi skrbnik celó ne trdi, da se je to na Ogrskem zgodilo, ako sta tedaj tudi posledni in izdatelj menjice Herman F. ogrska državljana in na Ogrskem udeželjena, in ako je tudi menjica v Požunu na Ogrskem izdana in ondi na tožnico prenešena, je vse to gledé na vprašanje, po kateri postavi (ali po navedenem menjičnem redu ali po ogrskih menjičnih postavah) je menbeni sprejem toženca presoditi, nepomenljivo, ker to vprašanje je razsoditi po kraju, kjer je bila menjica sprejeta.

Ker se še celo dokazalo ni, da je toženec sprejem menjice na Ogrskem podpisal, nasproti pa je menjica plačljiva v Beču sprejeta, se v mnenji obeh nižjih sodnij, da je sprejem menjice po avstrijskih postavah (po omenjenem menjičnem redu) presojevati, ne nahaja nobena očitna krivica.

Temu dosledno tudi v pričujočem slučaju ni nastopilo zastaranje menjičnega prava zoper prejemnika, ker triletni obrok v odstavku 77 menj. reda zahtevani pred vročenjem tožbe ni dotekel, in se menjično pravo zoper prejemnika po §. 44 menj. reda ni zgubilo, čeravno ni bila menjica niti plačilni dan predočena niti protestirana, ko v odstavku 2 razdelka 43 naznanjeno protestiranje pri domovniku odpade, ker domovnik, to je prejemniku ne ena in ista osoba, po kateri bi se v Beču imelo izplačati, v menjici ni imenovan.

Ako bi bil toženec tudi sprejel menjico ob času, ko je bil v konkurzu, zarad česar ni bil ponujen noben zadosten dokaz, ko je ponujena nevračljiva prisega, ker drugi vzrok za omenjeno trditev ni bil povedan, nedopustljiva, se vendar iz besed ogrske postave (XXII postavni razdelek leta 1840) ne razvidi, da bi bilo sprejetje menjice zato neveljavno, ker toženec ni s tem svoje lastnine zapisal. Ravno to velja tudi po avstrijski postavi, ako bi se to po 2. stavku 84. razdelka menjičnega reda vtegnilo za merodajno imeti.

Pri pomanjkanji pogojev, pod katerimi bi bila po dvornem dekretu dné 15. februarja 1833, št. 2593 zbirke pravosodnih postav prememba enakošnih razsodbe dopustljiva, se ne more vslišati v prizivu stavljenega zahtevanje.

(Odločba najvišje sodnije dné 19. oktobra 1871, št. 5592.)

Poraba zneska v skupnem gospodarstvu porabljenega in po ženi možu izročena ni priženilo.

Po besedah Venceslav C-ove tožbe podane zoper Franca D. je prvi svoji sestri Ani C. pri omožitvi s tožencem in z njegovim dovoljenjem znesek od 1000 gld. jej v pomnožbo njenega priženila ponujen z namembo izplačal, da ima ta znesek služiti za pomnožbo njenega priženila, ki obstoji iz dedinskega dela v znesku 1050 gld. av. velj. v sirotinski denarnici shranjenega. Ker je toženec Franc D. izplačano gotovino v znesku 1000 gld. prejel, vendar pak ni hotel dovoliti, da bi bila všteta v zapuščinsko premoženje dné 1. januarja 1869 umrle Ane D., je Venceslav C. kot postavni dedič zahteval, naj bi se tožencu velelo, da dovoli v to vštetev.

Na toženčev vgovor, da tožnik teh 1000 gld. Ani D. ni izplačal kot prostovoljno ji namenjeno pomnožbo priženila, temuč vsled njegove zaveze kot dopolnitev dedinskega dela, kakor tudi, da je bil ta znesek v zakonu-ž njo porabljen deloma za skupni potrebni živež, deloma za nakup pohištva in naposled za izplačevanje skupnih dolgov, da ga tedaj ni več, in da se toraj tudi ne more všteti v zapuščinsko premoženje Ane D. Tožnik je v protiodgovoru sicer pripoznal, da je pozneje še 1000 gld. svoji sestri Ani D. plačati obljubil, trdno se je pa držal tega, da je ta znesek poslednji prostovoljno in iz bratovske ljubezni obljubil in dal, in da je toženec ta znesek prevzel in kazal na to, da se njegovo tožbino zahtevanje ravno po tem prevzetji in po od toženca obstanem rabljenji tega zneska za opravičeno pokaže.

C. k. okrajna sodnija v Litomericah je z razsodbo dné 15. julija 1870, št. 2250 tožni zahtev naravnost odbila.

C. k. nadsodnija v Pragi je pa dné 16. novembra 1870, št. 27479 po tožnem zahtevanju spoznala vendar le, ako tožnik z določilno prisego dokaže, da je toženec prevzel od tožnika leta 1868 njegovi (zadnjega) sestri Ani C. izplačani znesek od 1000 gld.

Razlogi:

Po §. 1218 obč. drž. zak. je priženilo tisto premoženje, katero žena ali za njo kdo drugi daje ali obeta možu, da bi se mu polajšali stroški, ki so zvezani z zakonsko združbo.

Toženec je v vgovoru sam priznaval, da je bil po tožniku izplačani znesek od 1000 gld. v zakonu z Ano C. porabljen deloma za skupni potrebni živež, deloma za nakup pohištva in naposled tudi za izplačevanje skupnega dolga.

Po §. 91 obč. drž. zak. je dolžnost moža, s potrebnim živežem in sicer tudi svojo ženo pri hiši preskrbeti, dolgovi z zakonsko ženo Ano D. skupno narejeni so vtegnili zopet le za domače potrebe, za kar pa ima mož skrbeti, storjeni biti, ker se iz ničesar ne spozna, za kateri drugi namen bi bila Ana C. sè svojim možem vred ob kratkem skupnem zakonskem življenji, namreč od 4. februarja 1868 do 1. januarja 1869 dolgove naredila.

Ako bi bila ta dva stavka edina, ki sta bila izplačana z zneskom od 1000 gld., moralo bi se tožno zahtevanje nepogojno vslišati, ker so se s to porabo omenjenega zneska tožencu kot zakonskemu možu napravili stroški, ki bi jih imel on poravnati, in ker je gledé na zapopadek donešenega priženila vse eno, ali žena možu denar izroči, da ž njim po volji gospodari, in izvlasti, če ga za zgorej omenjena namena nje-mu prepusti, ali če ona sama stroške, ki jih ima mož poravnati, s svojo gotovino poplača, in ker je nastopil primerljaj §. 1229 obč. drž. zak. namreč smrt Ane D. pred njenim možem.

Znesek od 1000 gld. se je pa po toženčevem izrečenji deloma porabil tudi za nakup pohištva, ki bi vtegnilo biti

in ostati zapustničina lastnina, in gledé na to ni nič dokazano, iz česar bi se spoznati moglo, je li temu tako ali ne.

Določen znesek gledé na ta ali oni omenjenih treh potroškov ni bil naznanjen, in tedaj je tudi nedoločeno, koliko od teh 1000 gld. je bilo potrošeno za potrebni živež in skupne dolgove, tedaj se ne more spoznati, koliko od teh 1000 gld. se ima za donešeno priženilo imeti in se všteti k zapuščin-skemu premoženju.

Ako se pa tožnikovo trjenje, da je toženec 1000 gld. prejel, zoper njegovo nasprotno trjenje dokaže, se mora pa tudi s tem nakupljeno pohoštvo držati kot po tožencu njej nakupljeno, ker on ni dokazal, da je prejeti denar svoji ženi zopet vrnil; zategadelj je celi od njega prejeti denar z obzirom na njegovo porabo prevzet kot donešeno priženilo, v smislu §. 1227 obč. drž. zak., tedaj vsled §. 1229 obč. drž. zak. kot zapuščinsko premoženje, toraj ako se z glavno pri-sego od tožnika na to okoljščino ponujeno dokaže, se mora spoznati po tožnem zahtevu.

C. k. najvišja sodnija je rabsodbo prvega sodnika potr-dila. Razlogi:

Tožnik sme vštetev toženih 1000 gld. v zapuščino svoje sestre C. le terjati, ako je bil ta znesek njenemu možu Francu D. v polajšanje z zakonsko družbo zvezanih potroškov, toraj po §. 1218 obč. drž. zak. kot priženilo prejet, in to je tudi pravni naslov, na ktereга tožnik svojo tožbo po §. 1229 obč. drž. zak. naslanja.

Tega naslova pa tožnik ni dokazal, kajti iz prilog št. 3 in 4 se razvidi, da Venceslav C. teh 1000 gld. ni dal iz lastnega prostovoljnega nagiba, temuč da ga je kot prejem-nika očetovega gospodarstva k temu dolžnost vezala, da je bila zaveza na posestvu že vknjižena, da on tedaj tega zneska ni plačal kot priženilo pri možitvi svoje sestre, temuč le kot izkazani dolg.

Tožnik je moral to svojo zavezo v protiodgovoru pri-znati, on tedaj omenjenih 1000 gld. po svojem lastnem ob-

stanji ni kot priženilo ali njegov dodatek izročil. On vendar misli lastnost tega zneska kot priženilo s tem v veljavi obdržati, da trdi, njegova sestra je tožencu njej plačanih 1000 gld. kot priženilo izročila, in da je temu tako, misli iz toženčevega obstanja sklepati, da je bil ta denar deloma v skupnem gospodarstvu porabljen.

To so pa vendar le izpeljevanja, za kar pa vrh tega ni nobenega veljavnega razloga, kajti način porabe ni odvisen od lastnosti priženila, in da je Ana C. prejeti denar pozneje za svoje priženilo obrnila, in ga kot tako svojemu možu vročila, ni prav nobenega dokaza.

(Razsodba najvišje sodnije dné 20. julija 1871, št. 5383.)

Vsled novega zemljknižnega reda prinese naš list obrazce nekoliko navadnih vlog in vseh odlokov in zaznamkov, ktere potrebujejo javni upravitelji v tej stroki na Slovenskem, ker se bode po notarski postavi domači jezik bolj pogostoma rabil pri sestavljanji raznih listin. Ker se ti obrazci niso mogli pretrgati, da so bolj rabljivi za vsakega sodnika in spisovalca zemljiščnih knjig, so se izdale četiri številke za marc in april ob enem in prihodnje mesece upamo spet priti v boljši red pri izdavanji tega lista.

Imenovanja: G. Dragotin Pleško pride za c. k. okrajnega sodnika v Črnomelj, od kodar je g. Dr. Dragotin Vidic prestavljen za c. k. sodnika v Litijo; g. Antoin Tomšić je bil imenovan za c. k. pristava pri deželni sodnji v Ljubljani; g. Jakob Arcon pa za c. k. okrajnega glavarja v Sinju na Dalmatinskem.

Obseg: Oporoka (dalje). — Povračilo škode po divjadi storjene. — Alj je sin po prepuščenji zemljišča že samostalen z 20 leti? — Neveljavnost terjatve vsled nedoločene pogodbe. — Tudi v posojilo spremenjena daritev se more tožiti. — Kdaj se sme vstaviti civilno tožno ravnanje zavoljo ovadbe ponarejanja listin. — Zemljknižni obrazci. — Vpisanje zemljiščnih kosov v javne knjige. — Prestopke kazenske postave po nedoraslih po §. 273 imajo cesarske politične oblastnije kaznovati. — Priče ustne poslednje volje se smejo zaslišati tudi po prisojilu zapuščine na podlagi postavnega nasledstva. — Prestopka §. 314 kaz. zak. se zakrivijo stariši, kateri otroke iz šole peljejo, kadar šolski oglednik šolo nadzoruje. — Lastnik sme svojo zemljiščno parcelo rabiti tudi na nepriliko mejača, dokler ta ni zadobil pravice to prepovedati. — Globa v pravadah zavoljo motenja posesti. — Zaznamba prepirnosti gledé na toženo neveljavnost vkujžene listine. — Zastaranje menjice na Ogrskem izdane in na Dunaji sprejete se ima soditi po avstrijskem menbenem pravu. — Poraba ženinega zneska v skupnem gospodarstvu ni pomnoženje priženila. —

 Uredništvo „Pravnika“ in urednikova odvetniška pisarna je na trgu sv. Jakoba št. 139 (v Virantovi hiši) 2. nadstropje.

Natisnil J. Rud, Milic v Ljubljani.